

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2023. gada 15. februārī*

Energētika – Elektroenerģijas iekšējais tirgus – Īstenošanas satvars attiecībā uz Eiropas platformu apmaiņai ar balansēšanas enerģiju no frekvences atjaunošanas rezervēm ar automatisku aktivizāciju – Noteikumu un metodiku pieņemšanas procedūra – Pārvades sistēmu operatoru kopējā priekšlikuma noraidīšana – ACER kompetence – Tiesību kļūda – Tiesības uz aizstāvību – Pienākums norādīt pamatojumu

Lietā T-606/20

Austrian Power Grid AG, Vīne (Austrija), un pārējās šī sprieduma pielikumā¹ identificētās prasītājas, ko pārstāv *M. Levitt*, advokāts, *B. Byrne* un *D. Jubrail*, *solicitors*,

prasītājas,

pret

Eiropas Savienības Energo regulatoru sadarbības aģentūru (ACER), ko pārstāv *E. Ameye*, advokāte, *A. Tellidou* un *E. Tremmel*, pārstāvji,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Pappasavv* [*S. Pappasavvas*], tiesneši *V. Tomljenoviča* [*V. Tomljenović*], *P. Škvaržilova-Pelcla* [*P. Škvařilová-Pelzl*] (referente), *I. Nemms* [*I. Nömm*] un *D. Kukovecs* [*D. Kukovec*],

sekretāre: *I. Kurme*, administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu

un 2022. gada 7. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

¹ Pārējo prasītāju saraksts ir pievienots vienīgi lietas dalībniekiem paziņotajā redakcijā.

Spriedums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājas – *Austrian Power Grid AG* un pārējās pielikumā identificētās juridiskās personas lūdz atcelt Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūras (*ACER*) Apelācijas valdes 2020. gada 16. jūlija lēmumu, ar kuru apstiprināts *ACER* 2020. gada 24. janvāra Lēmums 02/2020 par īstenošanas satvaru attiecībā uz Eiropas platformu apmaiņai ar balansēšanas enerģiju no frekvences atjaunošanas rezervēm ar automatisku aktivizāciju (turpmāk tekstā – “*aFRR* platforma”) un noraidītas to apelācijas lietā A-001-2020 (konsolidēta) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ciktāl šis lēmums uz tām attiecas, kā arī atcelt Lēmuma 02/2020 1. pantu un *aFRR* platformas īstenošanas satvara, kurš ietverts Lēmuma 02/2020 I pielikumā (turpmāk tekstā – “*aFRR* metodika” vai “*aFRRIF*”), 3. panta 3. punktu un 4. punkta b) apakšpunktu, 4. panta 6. punktu, 6. pantu, 11. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 12. pantu.

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 Pēc tam, kad 2017. gada 18. decembrī stājās spēkā Komisijas Regula (ES) 2017/2195 (2017. gada 23. novembris), ar ko izveido elektroenerģijas balansēšanas vadlīnijas (OV 2017, L 312, 6. lpp.), visi pārvades sistēmas operatori (turpmāk tekstā – “PSO”) saskaņā ar minētās regulas 21. panta 1. punktu izstrādāja *aFRR* metodikas priekšlikumu.
- 3 2018. gada 18. decembrī PSO saskaņā ar Regulas 2017/2195 5. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu nosūtīja visām valsts regulatīvajām iestādēm (turpmāk tekstā – “VRI”) apstiprinājumam to *aFRR* metodikas priekšlikumu (turpmāk tekstā – “sākotnējais *aFRRIF* priekšlikums”). Minētā priekšlikuma 12. pantā “Struktūras priekšlikums” bija paredzēts:

“1. Visi PSO ieceļ struktūru, kuras pienākums ir pildīt visas *aFRR* platformas [darbībai vajadzīgās] funkcijas.

2. Šo struktūru veidos PSO konsorcijs vai PSO piederoša sabiedrība.”
- 4 Ar 2019. gada 24. jūlija vēstuli energoregulatoru foruma (EF) priekšsēdētāja visu VRI vārdā informēja *ACER*, ka tās atbilstoši Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktam ir kopīgi nolēmušas lūgt *ACER* lemt par sākotnējo *aFRRIF* priekšlikumu (turpmāk tekstā – “kopīgais pieprasījums”). Šai vēstulei bija pievienota “neformāla vēstule no visām [VRI], ko apstiprinājis [EF], attiecībā uz [sākotnējo *aFRRIF*] priekšlikumu atbilstoši Regulas [2017/2195] 21. pantam” (turpmāk tekstā – “VRI neformālā vēstule”).
- 5 Viedokļu apmaiņā un apspriedēs ar VRI un PSO, ko *ACER* veica no 2019. gada jūlija, tā apgalvoja, ka sākotnējais *aFRRIF* priekšlikums, kurā bija paredzēts, ka struktūra, kuras pienākums ir pildīt visas *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, varētu būt PSO konsorcijs, neatbilstot Regulai 2017/2195.
- 6 Ar 2019. gada 28. novembra e-pasta vēstuli PSO nosūtīja *ACER* otro *aFRR* metodikas priekšlikuma versiju (turpmāk tekstā – “otrais *aFRRIF* priekšlikums”). Otrā *aFRR* priekšlikuma 12. pantā bija noteikts, ka struktūra, kuras pienākums ir pildīt visas *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, būšot PSO piederoša sabiedrība. Šai e-pasta vēstulei pievienotajā paskaidrojumā PSO precizēja šī panta mērķi.

- 7 Pēc otrā *aFRRIF* priekšlikuma izskatīšanas *ACER* uzskatīja, ka tas neatbilst Regulai 2017/2195, un pamatoja, ka tajā ir norādīta tikai struktūra, kuras pienākums ir pildīt aktivizācijas optimizēšanas funkciju un PSO–PSO norēķinu funkciju, lai gan minētajā regulā ir prasīts norādīt struktūru, kuras pienākums ir pildīt katru no funkcijām, kas vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai, tostarp tādas funkcijas, kuras, kā, piemēram, jaudas pārvade kā pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgas atjaunināšanas process balansēšanas enerģijas apmaiņas nolūkā, ir starpplatformu funkcijas, ciktāl starpzonu pārvades jaudas pieejamība ir informācija, kas jāņem vērā katrā Eiropas balansēšanas platformā. Turklāt tā ierosināja PSO, lai ievērotu Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktu, saglabāt abus variantus, kas piedāvāti struktūrai, kuras pienākums ir pildīt visas *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, proti, vai nu vienu PSO, vai nu PSO piederošu sabiedrību.
- 8 Ar 2019. gada 13. decembra e-pasta vēstuli PSO ar elektroenerģijas pārvades sistēmas operatoru Eiropas tīkla biedra starpniecību nosūtīja *ACER* trešo *aFRR* metodikas priekšlikuma versiju (turpmāk tekstā – “trešais *aFRRIF* priekšlikums”).
- 9 Trešā *aFRRIF* priekšlikuma 12. pantā bija noteikts:
- “[..]
2. Visi PSO ieceļ struktūru, kuras pienākums ir pildīt [*aFRR*] platformas [aktivizācijas optimizēšanas funkciju] un PSO–PSO norēķinu funkciju. Šīs struktūra būs viens PSO vai PSO piederoša sabiedrība.
- [..]
5. Ja PSO īsteno starpplatformu funkciju, visi PSO ieceļ struktūru, kuras pienākums ir pildīt minēto funkciju, kas varēs būt cita struktūra, nekā tā, kas norādīta 2. [punktā].
6. Sešu mēnešu laikā pēc Eiropas platformas apmaiņai ar balansēšanas enerģiju no frekvences aizvietošanas rezervēm ar [manuālu vai automātisku] aktivizāciju [metodikas] apstiprināšanas visi PSO ieceļ struktūru, kas piedāvāta, lai pildītu [jaudas pārvades funkciju].
- [..]”
- 10 Ar 2019. gada 17. decembra e-pasta vēstuli, kas nosūtīta elektroenerģijas pārvades sistēmas operatoru Eiropas tīklam, *ACER* informēja PSO, ka grozījumi, kas izdarīti trešā *aFRRIF* priekšlikuma 12. pantā, joprojām neatbilst Regulai 2017/2195. Proti, ja, kā paredzēts minētajā priekšlikumā, *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas varot pildīt vairākas struktūras, šajā priekšlikumā esot jāievēro Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētās papildu prasības, un tas priekšlikumā nav apliecināts.
- 11 Ar 2019. gada 18. decembra e-pasta vēstuli, kuru Beļģijas PSO personāla darbinieks nosūtīja, lai atbildētu uz *ACER* 2019. gada 17. decembra e-pasta vēstuli, PSO nosūtīja *ACER* trešā *aFRRIF* priekšlikuma grozītu versiju (turpmāk tekstā – “trešais grozītais *aFRRIF* priekšlikums”). Tie apstiprināja, ka vienota struktūra (viens PSO vai PSO piederoša sabiedrība) būšot atbildīga par *aFRR* platformas darbībai īpaši vajadzīgo funkciju izpildi, proti, par aktivizācijas optimizēšanu un PSO–PSO norēķiniem, un ka attiecībā uz jaudas pārvades izpildi, kas ir starpplatformu funkcija, to varētu uzticēt citai vienotai struktūrai (vienam PSO vai PSO piederošai sabiedrībai).

- 12 2019. gada 20. decembrī ACER izstrādāja sava *aFRR* metodikas lēmuma projekta galīgo versiju, kas tika paziņota prasītājiem.
- 13 2020. gada 24. janvārī ACER pieņēma Lēmumu 02/2020 par *aFRR* metodiku, kura I pielikumā pievienoja tā grozīto un apstiprināto *aFRR* metodiku (turpmāk tekstā – “strīdīgais *aFRRIF*”).
- 14 Strīdīgā *aFRRIF* 12. pantā ir noteikts:
- “[.]
2. Visi PSO ieceļ struktūru, neatkarīgi no tā, vai tā ir viens PSO vai PSO piederoša sabiedrība, kuras pienākums ir pildīt *aFRR* platformas [aktivizācijas optimizēšanas funkciju] un [PSO–PSO norēķinu funkciju]. Vēlākais astoņus mēnešus pirms jaudas pārvades funkcija kļūst par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju atbilstoši 6. panta 4. [punktam], visi PSO izstrādā priekšlikumu *aFRRIF* grozījumiem, ar ko tiks iecelta struktūra, kurai būs jāpilda jaudas pārvades funkcija saskaņā ar [Regulas 2017/2195] 21. panta 3. [punkta] e) [apakšpunktu] un kurā tiks precizēts, vai *aFRR* platformu vadīs vienota struktūra vai vairākas struktūras.
3. Struktūra tiks iecelta atbilstoši [Regulas 2017/2195] 21. panta 4. [punktam].
- [..”
- 15 2020. gada 23. martā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/942 (2019. gada 5. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Savienības Energo regulatoru sadarbības aģentūru (OV 2019, L 158, 22. lpp.), 28. pantam *Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Red Eléctrica de España SA, RTE Réseau de transport d'électricité* un *Svenska kraftnät* (turpmāk tekstā – “A grupa”) ACER Apelācijas valdē par Lēmumu 02/2020 iesniedza apelāciju, kas sākotnēji bija reģistrēta ar numuru A-001-2020. *TenneT TSO BV* un *TenneT TSO GmbH* ACER Apelācijas valdē par Lēmumu 02/2020 iesniedza apelāciju, kas sākotnēji bija reģistrēta ar numuru A-004-2020. Tā kā šīm lietām bija vienāds priekšmets, Apelācijas valde tās apvienoja ar lietas numuru A-001-2020 (konsolidēta).
- 16 Apelācijā A grupa saskaņā ar Apelācijas valdes Lēmuma Nr. 1-2011, tā redakcijā pēc 2019. gada 5. oktobra grozījumiem, ar ko nosaka ACER Apelācijas valdes organizatoriskos un procesuālos noteikumus, 20. panta 3. punkta d) apakšpunktu, lūdza, lai Apelācijas valde uzdod ACER izpaust (turpmāk tekstā – “izpaušanas pieprasījums”) nerediģētā versijā vairākus dokumentus, proti, pirmkārt, novērtējuma, ko esot veikusi ACER, īstenojot Regulas 2017/2195 21. panta 5. punktu, kopiju un, otrkārt, veidlapu, kas satur atzinumus, ko esot formulējusi ACER Regulatoru valde par Lēmumu 02/2020 un *aFRR* metodiku, pirms ACER galīgi pieņēma šos abus dokumentus (turpmāk tekstā – “strīdīgie dokumenti”), kopiju, kā arī sniegt tai iespēju izteikt komentārus par šiem dokumentiem. A grupa šo izpaušanas pieprasījumu atkārtoti izteica 2020. gada 28. maija vēstulē.
- 17 2020. gada 2. jūnijā Apelācijas valdes kanceleja paziņoja A grupai lēmumu, ar kuru minētās valdes priekšsēdētājs noraidīja tās izpaušanas pieprasījumu (turpmāk tekstā – “lēmums, ar kuru noraidīts izpaušanas pieprasījums”).
- 18 Ar 2020. gada 16. jūlija lēmumu Apelācijas valde pieņēma apstrīdēto lēmumu, ar kuru apstiprināts Lēmums 02/2020 un noraidīta prasītāju apelācijas lietā A-001-2020 (konsolidēta).

Lietas dalībnieku prasījumi

- 19 Prasītājas lūdz Vispārējo tiesu:
- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas uz viņām attiecas;
 - atcelt Lēmuma 02/2020 1. pantu, kā arī strīdīgā *aFRRIF* 3. panta 3. punktu un 4. punkta b) apakšpunktu, 4. panta 6. punktu, 6. pantu, 11. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 12. pantu;
 - piespriest *ACER* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 20 *ACER* prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasības otrā prasījuma pieņemamību

- 21 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 263. pantā paredzētie prasības pieņemamības nosacījumi ir saistīti ar absolūtiem šķēršļiem tiesas procesam, tāpēc Vispārējai tiesai tie ir jāizvērtē pēc savas ierosmes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 16. maijs, *Pebagua/Komisija*, C-204/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:425, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 Šajā lietā – pēc tam, kad lietas dalībnieki tika aicināti iesniegt savus apsvērumus šajā ziņā, – ir jāizvērtē prasības otrais prasījums, kurā prasīts atcelt Lēmuma 02/2020 1. pantu un vairākas strīdīgā *aFRRIF* tiesību normas.
- 23 Šajā ziņā no Regulas 2019/942 34. apsvēruma, 28. panta 1. punkta un 29. panta, kā arī no LESD 263. panta piektās daļas, kas interpretēti atbilstoši attiecīgajai judikatūrai, izriet, ka neprivileģēti prasītāji var Vispārējā tiesā lūgt atcelt tikai lēmumus, kurus pieņēmusi Apelācijas valde (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 16. marts, *MEKH* un *FGSZ/ACER*, T-684/19 un T-704/19, EU:T:2022:138, 31.–42. punkts).
- 24 Šīs prasības izskatīšanā prasītājas, kurām nav privileģētu prasītāju statusa, var prasīt atcelt vienīgi apstrīdēto lēmumu, kuru pieņēmusi Apelācijas valde, nevis Lēmumu 02/2020 un tā pielikumus.
- 25 Tādēļ šajā lietā ir tikai jāpārbauda apstrīdētā lēmuma tiesiskums, it īpaši, ciktāl ar to pilnībā apstiprināts Lēmums 02/2020, kā arī strīdīgā *aFRRIF* tiesību normas, ņemot vērā prasītāju izvirzītos pamatus un iebildumus, kā arī pamatus vai iebildumus, kas attiecīgā gadījumā saistībā ar apstrīdēto lēmumu būtu jāizvirza pēc savas ierosmes.

Par lietas būtību

- 26 Prasības pamatojumam prasītājas izvirza trīs pamatus, no kuriem pirmais būtībā attiecas uz tiesību kļūdu, kas izriet no kompetences piešķiršanas principa un Regulas 2019/942 pārkāpuma, ko apstrīdētajā lēmumā pieļāvusi Apelācijas valde, konstatējot, ka *ACER*, īstenojot savu kompetenci, Lēmumā 02/2020 varēja neņemt vērā VRI kopīgo pieprasījumu; otrais attiecas uz tiesību kļūdām, ko pieļāvusi Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā, nekonstatējot, ka Lēmumā 02/2020 *ACER* ir pārkāpusi Regulas 2017/2195 21. pantu; un trešais attiecas uz labas pārvaldības principa, tiesību uz aizstāvību ievērošanas principa, pienākuma norādīt pamatojumu un tai noteikto juridisko pienākumu pārkāpumu, ko pieļāvusi Apelācijas valde tajā notiekošās procedūras laikā.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz tiesību kļūdu, kas izriet no kompetences piešķiršanas principa pārkāpuma un Regulas 2019/942 pārkāpuma, ko pieļāvusi Apelācijas valde, konstatējot, ka ACER, īstenojot savu kompetenci, varēja neņemt vērā VRI kopīgo pieprasījumu

- 27 Pirmais pamats ir sadalīts divās daļās. Pirmā daļa attiecas uz to, ka Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini secinājusi, ka *ACER* nav atkāpusies no VRI kopējās nostājas, kas izrietēja no kopīgā pieprasījuma. Otrā daļa – uz to, ka Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini secinājusi, ka *ACER* katrā ziņā drīkstēja neņemt vērā VRI kopējo nostāju, kas izrietēja no kopīgā pieprasījuma.
- 28 Vispārējās tiesas ieskatā ir lietderīgi vispirms izskatīt pirmā pamata otro daļu.
- 29 Šajā daļā prasītājas būtībā apgalvo, ka Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini secinājusi, ka *ACER* drīkstēja atkāpties no VRI kopējās nostājas, kas izrietēja no kopīgā pieprasījuma, lai gan *ACER* kompetences apjomu noteica kopīgais pieprasījums, un ka, neņemdamā vērā tā noteikumus Lēmumā 02/2020, pamatojoties uz Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktu un Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, lai turpinātu īstenot savu politisko programmu, tā rīkojās *ultra vires*, pārkāpjot minētās tiesību normas. Tas, ka atsevišķas attiecīgās VRI šajā ziņā neapstrīdēja apstrīdēto lēmumu, neatņemot citām VRI tiesības to darīt.
- 30 Pirmkārt, prasītāju ieskatā no Regulas 2019/942 6. panta 4. punkta, no judikatūras un no *ACER* lēmumpieņemšanas prakses izriet, ka *ACER* lēmumpieņemšanas kompetence nevar aptvert jautājumus, attiecībā uz kuriem VRI jau ir panākušas vienošanos vai par kuriem tās nav lūgušas lemt. Šajā lietā *ACER* esot lūgts lemt tikai par diviem domstarpību punktiem starp VRI, kuri minēti neformālajā vēstulē un attiecas uz PSO veiktās automatiskās frekvences atjaunošanas procesa tehnisko darbību un uz “kontroles pieprasījuma” modeli, kas jāizvēlas *aFRR* platformas vispārīgai uzbūvei.
- 31 Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka *ACER*, pieņemot lēmumu, kas pārsniedz tās kompetences robežas, kas noteiktas kopīgajā pieprasījumā, ir pārkāpusi kompetences piešķiršanas principu, kas noteikts LES 5. panta 2. punktā. Turklāt *aFRR* metodika esot pieņemta, pamatojoties uz Regulu 2017/2195, kas esot īstenošanas akts. Kā izrietot no Regulas 2017/2195 16. apsvēruma, tajā esot noteiktas *ACER* piešķirtās kompetences robežas un vienīgi Eiropas Komisija ar komitoloģijas procedūru varot mainīt tās robežas. Turklāt pretēji tam, ko apgalvojot Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 108. punktā, *ACER* šajā lietā neesot īstenojusi savu kompetenci, bet gan VRI deleģētu vai atvasinātu kompetenci. Saskaņā ar judikatūru vienīgi nepieciešamība nodrošināt Regulas 2017/2195 lietderīgu iedarbību varētu pamatot to, ka *ACER* pārsniedz tai piešķirtās kompetences robežas. Tomēr no 2019. gada 24. oktobra sprieduma *E-Control/ACER* (T-332/17,

nav publicēts, EU:T:2019:761) 69. punkta izrietot, ka nav pamatojuma tam, lai, kā šajā lietā, *ACER* aizvietotu ar savu nostāju VRI nostāju, kas pausta kopīgajā pieprasījumā, attiecībā uz *aFRR* platformas darbībai vajadzīgajām funkcijām un attiecībā uz struktūru vai struktūrām, kuras ieceltas to pildīšanai.

- 32 Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Regulas 2019/942 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretācija, ko izmantojusi Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā, lai atzītu *ACER* vispārēju pilnvarojumu pārskatīt PSO priekšlikumus, kuri iesniegti VRI, bija kļūdaina, ciktāl šī tiesību norma nebija piemērojama lēmumpieņemšanas procesam, kas norādīts minētās regulas 6. panta 10. punkta otrās daļas b) apakšpunktā, un ar to netika ievērots kompetences piešķiršanas princips, kurš atgādināts šī sprieduma 31. punktā. Šajā lietā *aFRR* metodikas pieņemšana ietilpa, pirmām kārtām, VRI kompetencē un, otrām kārtām, *ACER* kompetencē, ja VRI nav panākušas savstarpēju vienošanos vai ir iesniegušas kopīgu pieprasījumu.
- 33 Ceturtkārt, prasītājas uzskata – tas, ka *ACER* atsaucas uz Regulā 2019/942 paredzētā reglamentējošā procesa apgalvoto “augšupējo” raksturu, leģitīmi nepamato to, ka Lēmumā 02/2020 *ACER* nav ņēmusi vērā VRI kopējo nostāju, pat ja Regulatoru valde ir paudusi labvēlīgu atzinumu par *ACER* lēmuma projektu. Ar Lēmumu 02/2020 *ACER* esot noteikusi PSO pienākumu kopumu, ko tie ir pastāvīgi noraidījuši un ko VRI neesot identificējušas kopīgajā pieprasījumā kā starp tām pastāvošas domstarpības, attiecībā uz kurām nepieciešama *ACER* arbitražā. Lēmums 02/2020, kādu to ir apstiprinājusi Apelācijas valde, esot ne tikai prettiesisks, bet arī kaitējot PSO. Proti, ar to PSO esot liegta iespēja iecelt PSO konsorciju, lai pildītu aktivizācijas optimizēšanas funkciju un PSO–PSO norēķinu funkciju, un esot noteikts pienākums PSO noteiktā termiņā iekļaut jaudas pārvadi funkcijās, kas vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai, un iecelt vienu no PSO vai PSO piederošu sabiedrību, lai pildītu šo funkciju, saskaņā ar Regulas 2017/2195 21. panta 4. punktu. Atbilstoši Regulas 2017/2195 21. pantam PSO bija jāizstrādā *aFRR* metodika, nevis *ACER* tā bija tiem jāuzspiež, aizbildinoties ar hipotētisku PSO iespēju iesniegt priekšlikumu minētās metodikas grozījumiem saskaņā ar Regulas 2017/2195 6. panta 3. punktu.
- 34 *ACER* lūdz noraidīt pirmā pamata otro daļu.
- 35 Šajā lietā atbilstoši prasības pieņemamības un tās pamatojumam izvirzīto pamatu lietderības noteikšanai, kas veikta šī sprieduma 25. punktā, ir jāpārbauda, vai Apelācijas valde ir pieļāvusi tiesību kļūdu, apstrīdētajā lēmumā nekonstatējot, ka, pieņemot Lēmumu 02/2020, *ACER* ir pārsniegusi savas kompetences robežas, kā to norādīja prasītājas, pamatojot tajā iesniegto apelāciju.
- 36 Šajā ziņā no judikatūras par noteikumiem, kuri reglamentē Savienības iestāžu un struktūru kompetenci, izriet, ka tiesību normai, kas veido akta juridisko pamatu un pilnvaro Savienības iestādi pieņemt attiecīgo aktu, ir jābūt spēkā šī akta pieņemšanas datumā (skat. spriedumus, 2015. gada 26. marts, Komisija/*Moravia Gas Storage*, C-596/13 P, EU:C:2015:203, 34. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2011. gada 3. februāris, *Cantiere navale De Poli*/Komisija, T-584/08, EU:T:2011:26, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Brīdī, kad tika pieņemts apstrīdētais lēmums, kas ir vienīgais tiesību akts, kura tiesiskumu prasītājas ir tiesīgas pārsūdzēt šajā prasībā (skat. šī sprieduma 25. punktu), proti, 2020. gada 16. jūlijā, Regula 2019/942 bija piemērojama. Turklāt Regula 2017/2195 arī bija spēkā un saskaņā ar tās 65. pantu piemērojama kopš 2017. gada 18. decembra, proti, divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2017. gada 28. novembrī. Ar

- Regulas 2019/942 6. panta 10. punktu un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktu *ACER* tika piešķirtas tiesības sešu mēnešu laikā lemt vai pieņemt atsevišķus lēmumus par regulatīviem jautājumiem vai problēmām, kas ietekmē pārrobežu tirdzniecību vai pārrobežu tīkla drošību un ietilpst *VRI* kompetencē, piemēram, par *aFRR* metodikas pieņemšana, ja kompetentās *VRI* nav panākušas vienošanos tām šim nolūkam noteiktajā termiņā vai ja kompetentās *VRI* ir iesniegušas *ACER* adresētu kopīgo pieprasījumu šajā izpratnē. Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā tikai šīs tiesību normas varēja būt minētā lēmuma juridiskais pamats.
- 38 Tādējādi jāpārbauda, vai Regulas 2019/942 6. panta 10. punkts un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkts varēja būt *ACER* kompetences pamats, lai galīgi pieņemtu *aFRR* metodiku, kura ir iekļauta apstrīdētā lēmuma I pielikumā, un tas nozīmē, ka ir jāinterpretē šo tiesību normu tvērums.
- 39 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai interpretētu Savienības tiesību normas, ir jāņem vērā ne tikai to formulējums, bet arī to konteksts un tā tiesiskā regulējuma mērķi, kurā šīs normas ir ietvertas (skat. spriedumus, 2018. gada 11. jūlijs, *COBRA*, C-192/17, EU:C:2018:554, 29. pants un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 28. janvāris, Komisija/Itālija (Maksājumu kavējumu novēršanas direktīva), C-122/18, EU:C:2020:41, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Šajā lietā visi *PSO*, kā prasīts saskaņā ar Regulas 2017/2195 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 21. panta 1. punktu, savām *VRI* iesniedza apstiprināšanai *aFRR* metodikas priekšlikumu, proti, sākotnējo *aFRRIF* priekšlikumu. Atbilstoši Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktam un Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta otrās daļas b) apakšpunktam, ja *VRI* iesniegušas kopīgu pieprasījumu, *ACER* pašai bija jālemj par šo priekšlikumu sešu mēnešu laikā no šī pieprasījuma saņemšanas dienas. Taču nav strīda par to, ka ar 2019. gada 24. jūlija vēstuli *VRI* kopīgi lūdza *ACER*, atbilstoši Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktam, lemt par sākotnējo *aFRRIF* priekšlikumu, ko tām bija iesnieguši *PSO* (ši sprieduma 4. punkts).
- 41 Tādējādi *ACER* kompetence, lai lemtu par *aFRR* metodiku vai lai pieņemtu galīgu lēmumu par to, šajā lietā balstījās uz apstākli – kas minēts Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta otrās daļas b) apakšpunktā un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktā –, ka visas *VRI* tai bija kopīgi lūgušas lemt par šo metodiku.
- 42 Tomēr, pirmkārt, no Regulas 2019/942 6. panta un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkta formulējuma neizriet, ka, īstenojot šādu kompetenci, un pārsniedzot pienākumu, kas noteikts *ACER* atbilstoši Regulas 2019/942 6. panta 11. punktam, apspriesties ar attiecīgajām *VRI* un attiecīgajiem *PSO* lēmuma sagatavošanas stadijā, pēdējo minēto iesniegtie apsvērumi būtu *ACER* saistoši. It īpaši no minētajām tiesību normām neizriet, ka *ACER* kompetence būtu ierobežota tikai ar aspektiem, par kuriem *VRI* nav izdevies panākt vienošanos. Gluži pretēji – Regulas 2019/942 6. panta 10. punktā un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktā “regulatīvi jautājumi” vai “[*PSO*] iesniegt[i] [...] metodiku priekšlikum[i]”, kas sākotnēji ietilpst *VRI* kompetencē, pirms tie nonāk *ACER* kompetencē pēc *VRI* kopīga pieprasījuma, tiek aplūkoti kā nedalāms veselums, kurš *VRI* un pēc tam *ACER* ir jāskata kopumā, šādu nošķiršanu neveicot. Regulas 2019/942 6. pants un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkts, ņemot vērā to formulējumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja *VRI* iesniedz kopīgu pieprasījumu, kas attiecas uz regulatīviem jautājumiem vai *PSO* iesniegtiem priekšlikumiem, *ACER* ir tiesīga lemt vai pati pieņemt lēmumu par šiem jautājumiem vai šiem priekšlikumiem.

- 43 Otrkārt, šo Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkta gramatisko interpretāciju apstiprina tiesiskā regulējuma, kurā šīs tiesību normas ietilpst, konteksts un mērķi, kas ir izskaidroti tā sagatavošanas darbos.
- 44 Šajā ziņā no priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru (COM/2007/530, galīgā redakcija), kas ir Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 713/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru (OV 2009, L 211, 1. lpp.), pamatā, kuru pēc tam aizstāja Regula 2019/942, pamatojuma izklāsta izriet, ka tajā ietvertās tiesību normas tostarp ir balstītas uz konstatējumu, ka, “lai gan ir notikusi iekšējā enerģijas tirgus nozīmīga attīstība, vēl aizvien vērojams nepietiekams regulējums attiecībā uz pārrobežu jautājumiem” un, ka “pieeja [...] ir visnotaļ nerezultatīva, jo praksē tā parasti nozīmē, ka 27 regulatoriem un vairāk nekā 30 pārvades sistēmu operatoriem jāpanāk vienošanās” un “tomēr nav pieņemti nekādi reāli lēmumi par sarežģītiem jautājumiem, par kuriem jāizlemj tagad”. Šo iemeslu dēļ tika nolemts izveidot “aģentūr[u], [kas] Eiropas līmenī papildināt[u] regulatīvās funkcijas, ko valsts līmenī veic valstu regulatori”, it īpaši pateicoties pilnvaru “pieņemt [individuālus] lēmumus” piešķiršanai. Minētās pilnvaras bija jāpiešķir ACER, “lai varētu risināt specifiskus pārrobežu jautājumus”, it īpaši “pieņemt lēmumus par regulējumu, kas piemērojams infrastruktūrai vairāku dalībvalstu teritorijā”, kā tas galu galā tika paredzēts Regulas Nr. 713/2009 8. pantā.
- 45 Turklāt no priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūru (COM/2016/863 final), pamatojuma izklāsta izriet, ka tajā ietvertajām tiesību normām tostarp bija jāļauj veikt “regulatīvās uzraudzības pielāgošan[u] reģionālajiem tirgiem”. Šo tirgu jaunajai realitātei it īpaši vairs nešķīta atbilstoši, ka “visus galvenos regulatīvos lēmumus pieņem valstu regulatori – pat gadījumos, kad vajadzīgs kopējs reģionāls risinājums”, un ka “regulatīvā uzraudzība joprojām ir sadrumstalota, radot atšķirīgu lēmumu un nevajadzīgu kavējumu risku”. Šo iemeslu dēļ tika uzskatīts, ka “ACER pilnvaru stiprināšana attiecībā uz tiem pārrobežu jautājumiem, kam vajadzīgs saskaņots reģionālais lēmums, varētu palīdzēt ātrāk un efektīvāk pieņemt lēmumus par pārrobežu jautājumiem”, ņemot vērā, ka “valstu regulatori, kas ACER pieņem lēmumus par šiem jautājumiem ar balsu vairākumu, varētu joprojām būt pilnībā iesaistīti šajā procesā”. “Ierobežotā apjomā [...] papildu pilnvar[u]” piešķiršana ACER tika uzskatīta par atbilstošu subsidiaritātes principam, jo tā notika “jomās, kur sadrumstalotība valstu lēmumu pieņemšanā par pārrobežu nozīmes jautājumiem varētu radīt problēmas vai nesaskaņotību iekšējā tirgū”. Turklāt tā tika atzīta par atbilstošu samērīguma principam, ciktāl “ACER ir jādod papildu uzdevumi, jo īpaši saistībā ar energosistēmas reģionālo darbību, vienlaikus saglabājot [VRI] galveno nozīmi enerģijas tirgus regulēšanā”. Tieši šajā kontekstā priekšlikuma regulai “[I] nodaļā ACER noteikti [...] vairāki jauni uzdevumi attiecībā uz to, kā [ACER] koordinēt konkrētas funkcijas saistībā ar reģionālajiem operatīvajiem centriem, uzraudzīt ieceltos elektroenerģijas tirgus operatorus un apstiprināt metodes un priekšlikumus, kas saistīti ar elektroenerģijas ražošanas pietiekamību un riskgatavību”. Šie jaunie ACER uzdevumi tostarp tika oficiāli noteikti Regulas 2019/942 6. panta 10. punktā.
- 46 No šo priekšlikumu regulām pamatojuma izklāsta izriet skaidra Savienības likumdevēja vēlme padarīt efektīvāku un ātrāku lēmumu pieņemšanu sarežģītos, bet nepieciešamos pārrobežu jautājumos, pastiprinot ACER pilnvaras individuālu lēmumu pieņemšanai, kas būtu saskaņotas ar VRI galvenās lomas saglabāšanu enerģētikas regulēšanas jomā.
- 47 Tas atbilst arī dažiem Regulu Nr. 713/2009 un Nr. 2019/942 mērķiem. Kā atgādināts Regulas 2019/942 10. apsvērumā, iepriekš – Regulas Nr. 713/2009 5. apsvērumā, dalībvalstīm būtu cieši jāsadarbojas, likvidējot šķēršļus elektroenerģijas un dabasgāzes pārrobežu tirdzniecībai,

lai sasniegtu Savienības enerģētikas politikas mērķus un izveidotu centrālu galveno struktūru, proti, *ACER*, kas novērstu regulatīvās funkcijas deficītu Savienības līmenī un veicinātu elektroenerģijas un dabasgāzes iekšējo tirgu efektīvu darbību. Tādējādi, kā norādīts Regulas 2019/942 11. apsvērumā, iepriekš – Regulas Nr. 713/2009 6. apsvērumā, *ACER* ir jānodrošina, lai regulatīvās funkcijas, ko veic VRI, tiek atbilstīgi koordinētas un vajadzības gadījumā papildinātas Savienības līmenī. Tātad, kā precizēts Regulas 2019/942 33. un 34. apsvērumā, iepriekš – Regulas Nr. 713/2009 18. un 19. apsvērumā, *ACER* ir savas lēmuma pieņemšanas pilnvaras, lai tai ļautu veikt šīs regulatīvās funkcijas efektīvi, pārredzami, pamatoti un galvenokārt neatkarīgi no elektroenerģijas un gāzes ražotājiem, PSO un patērētājiem. Tai ir jāīsteno savas pilnvaras, nodrošinot tās lēmumu atbilstību Savienības tiesībām enerģētikas jomā, ko kontrolē Apelācijas valde, kas ietilpst *ACER* sastāvā, vienlaikus būdama neatkarīga no šīs pēdējās minētās, un Eiropas Savienības Tiesa.

- 48 No tā izriet, ka *ACER* tostarp ir piešķirtas pašai savas regulatīvās funkcijas un lēmumpieņemšanas pilnvaras, kuras tā īsteno pilnīgi neatkarīgi un uz savu atbildību, lai varētu aizstāt VRI, ja to brīvprātīgā sadarbība neļauj tām pieņemt individuālus lēmumus par konkrētiem jautājumiem vai problēmām, kas ietilpst to reglamentējošajā kompetencē. Kā norādīts Regulas 2019/942 11. un 45. apsvērumā, iepriekš – Regulas Nr. 713/2009 6. un 29. apsvērumā, *ACER* tādējādi kļūst kompetenta neatkarīgi un pati uz savu atbildību lemt par regulatīviem jautājumiem vai problēmām, kuras ir svarīgas elektroenerģijas un dabasgāzes iekšējo tirgu efektīvai darbībai, tikai tad, ja un ciktāl saskaņā ar LES 5. pantā noteiktajiem subsidiaritātes un samērīguma principiem Savienības mērķus nevar pietiekami labi sasniegt ar attiecīgo dalībvalstu sadarbību, jo to VRI nav panākušas vispārēju vienošanos par regulatīviem jautājumiem vai problēmām, kas sākotnēji ir to kompetencē. Tas tā ir vēl jo vairāk, ja VRI pašas vienoti uzskata, ka ir piemērotāk, ja *ACER* pati lemj par šiem jautājumiem vai šīm problēmām.
- 49 Tādējādi Regulas 2019/942 6. panta, iepriekš – Regulas Nr. 713/2009 8. pants, un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkta pamatā esošās sistēmas loģika ir tāda, ka tad, ja VRI dalībvalstu līmenī uzskata – ir piemērotāk, ka *ACER* pati pieņem individuālu lēmumu par to kompetencē esošiem regulatīviem jautājumiem vai problēmu, kas ir svarīga iekšējā elektroenerģijas tirgus efektīvai darbībai, piemēram, par Regulas 2017/2195 21. panta 1. punktā paredzēto *aFRR* metodikas izstrādi, kompetence pieņemt šo lēmumu ir *ACER*, neparedzot, ka daļu šīs kompetences valsts līmenī saglabā VRI, piemēram, attiecībā uz dažiem regulatīviem jautājumiem vai dažiem attiecīgās problēmas aspektiem, par kuriem tās ir panākušas vienošanos.
- 50 Tā kā *ACER* īsteno savu kompetenci pilnīgi neatkarīgi un pati uz savu atbildību, Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 110. punktā pamatoti norāda, ka tai nevar būt saistoša nostāja, ko kompetentās VRI ir paudušas par atsevišķiem regulatīviem jautājumiem vai atsevišķiem tām izvirzīto problēmu aspektiem, par kuriem tās ir varējušas vienoties, it īpaši, ja tā uzskata, ka šī nostāja neatbilst Savienības tiesībām enerģētikas jomā. Bez tam šajā prasībā prasītājas neapstrīd šo Apelācijas valdes vērtējumu.
- 51 Turklāt, tā kā *ACER* ir piešķirtas pašai savas lēmumpieņemšanas pilnvaras, lai tā varētu efektīvi pildīt savas regulatīvās funkcijas, Regulas 2019/942 6. pants un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkts ir jāsaprot tādējādi, ka ar tiem *ACER* ir atļauts grozīt PSO priekšlikumus pirms to apstiprināšanas, lai nodrošinātu priekšlikumu atbilstību Savienības tiesībām enerģētikas jomā. Šīs pilnvaras ir nepieciešamas, lai *ACER* varētu efektīvi pildīt savas regulatīvās funkcijas, jo, kā Apelācijas valde pamatoti uzsvērusi apstrīdētā lēmuma 125. punktā, nevienā Regulas 2019/942 vai Regulas 2017/2195 tiesību normā nav paredzēts, ka *ACER* pirms priekšlikuma apstiprināšanas varētu lūgt PSO to grozīt.

- 52 Visbeidzot jānorāda, ka Regulā 2019/942 *ACER* piešķirtās pašas lēmumpieņemšanas pilnvaras tika saskaņotas ar VRI piešķirtās centrālās lomas saglabāšanu enerģētikas regulēšanas jomā, jo saskaņā ar minētās regulas 24. panta 2. punkta pirmo daļu *ACER* – tās direktora personā – lemj vai pieņem lēmumus tikai pēc tam, kad ir saņēmusi vai ieguvusi labvēlīgu atzinumu no Regulatoru valdes, kurā ir pārstāvētas visas VRI kopā ar Komisiju; katram minētās valdes loceklim ir viena balss, un valde pieņem lēmumus ar divu trešdaļu balsu vairākumu, kā paredzēts tās pašas regulas 21. pantā un 22. panta 1. punktā.
- 53 Tādējādi Regulas 2019/942 6. panta un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkta mērķis – tāpat kā šo tiesību normu konteksts – apstiprina, ka gadījumā, ja VRI ir iesniegušas kopīgu pieprasījumu, kas attiecas uz regulatīviem jautājumiem vai uz PSO iesniegtiem priekšlikumiem, *ACER* ir tiesīga pati lemt vai pieņemt lēmumu par šiem jautājumiem vai šiem priekšlikumiem, neskarot VRI atzītās centrālās lomas saglabāšanu caur Regulatoru valdes atbilstošu atzinumu, un tās kompetencē nav tikai īpaši aspekti, attiecībā uz kuriem minēto VRI vidū būtu izkristalizējušās domstarpības.
- 54 Prasītāju argumenti par to, ka Regula 2017/2195 esot īstenošanas akts, ka Apelācijas valde esot procesu, kurā pieņemts apstrīdētais lēmums, kļūdaini apzīmējusi par “augšupēju” vai neesot ievērojusi to, kas paredzēts Regulas 2019/942 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ir jānoraida katrā ziņā kā neiedarbīgi, ciktāl tie nevar mainīt faktu, ka šajā lietā Regulas 2019/942 6. punkts un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkts sniedza Apelācijas valdei pietiekamu juridisku pamatu, lai galīgi pieņemtu *aFRR* metodiku, kas iekļauta apstrīdētā lēmuma I pielikumā.
- 55 Treškārt, Regulas 2019/942 6. panta un Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkta interpretācijas, kas izklāstīta šī sprieduma 53. punktā, pamatotību apstiprina tas, kā šīs tiesības normas tika piemērotas šajā lietā.
- 56 Pirmām kārtām, no Regulas 2017/2195 21. panta 1. punkta izriet, ka *aFRR* metodika ir iecerēta kā nenodalāms regulatīvs kopums, par kuru ir jāsaņem vienots apstiprinājums no kompetentajām regulatīvajām iestādēm.
- 57 Otrām kārtām un ciktāl prasītājas atsauca uz VRI neformālās vēstules saturu, ir jānorāda, ka tā ir VRI izdots dokuments, kas nav juridiski saistošs *ACER* un nevar ietekmēt nedz Regulas 2019/942 6. panta vai Regulas 2017/2195 5. panta 7. punkta, nedz no tiem izrietošās *ACER* kompetences vai uzdevumu tvēruma noteikšanu. Katrā ziņā šī dokumenta saturs neapstiprina prasītāju apgalvojumu, ka VRI neformālajā vēstulē tikuši konkrēti nošķirti regulatīvie jautājumi vai *aFRR* metodikas aspekti, par kuriem visām VRI bija izdevies vienoties – it īpaši, ka aktivizācijas optimizēšana un PSO–PSO norēķini, bet ne jaudas pārvade, ir *aFRR* platformas darbībai vajadzīgas funkcijas, un konsorcijs izvēle, lai pildītu minētās funkcijas, ir ar Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktu saderīga iespēja, no tiem aspektiem, par kuriem tās nebija spējušas vienoties un kurus tās tālab nosūtīja *ACER*, lai pēdējā minētā lemtu par tiem.
- 58 VRI neformālajā vēstulē šīs iestādes – pēc atgādinājuma, ka aktivizācijas optimizēšanas funkcijai ir jāņem vērā pieejamā starpzonu pārvades jauda, konstatēja – veidā, kas nav saistošs *ACER*, savu vienošanos par to, ka sākotnējā *aFRRIF* priekšlikumā bija jāparedz, ka pieejamās starpzonu pārvades jaudas aprēķinu veic visi PSO centralizēti un saskaņoti visām Eiropas balansēšanas platformām, un turklāt ka šis priekšlikums ir jāpārformulē, lai nepārprotami precizētu, vai tie vēlas uzdot *aFRR* platformas darbībai vajadzīgo funkciju izpildi vienotai struktūrai vai vairākām struktūrām, ņemot vērā, ka PSO konsorcijs, kam nav juridiskas personas statusa, ir līdzvērtīgs struktūrai, kas sastāv no vairākām vienībām. Šie VRI apsvērumi liecina, ka to vienošanās šajā lietā attiecās ne tik ļoti uz to sākotnējā *aFRRIF* priekšlikuma pantu apstiprināšanu, kuri attiecās uz

pieejamās starpzonu pārvades jaudas aprēķināšanu un uz to struktūru iecelšanu, kam uzdots pildīt *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, bet gan uz nepieciešamību, lai PSO tālāk attīsta pantus, kuri attiecas uz šiem jautājumiem, kas minēti sākotnējā *aFRRIF* priekšlikumā.

- 59 Līdz ar to prasītājas kļūdaini pārmet *ACER*, ka tā nav respektējusi, ka VRI neformālā vēstule apstiprināja, ka šīs VRI bija vienojušās par to, ka aktivizācijas optimizēšana un PSO–PSO norēķini, bet ne jaudas pārvade, bija *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, un ka konsorcijs izvēle, lai pildītu minētās funkcijas, bija ar Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktu saderīga iespēja.
- 60 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka Apelācijas valde nav pieļāvusi tiesību kļūdu, apstrīdētajā lēmumā nekonstatējama, ka, pieņemot Lēmumu 02/2020, *ACER* ir pārsniegusi savas kompetences robežas, lemjot par *aFRR* metodikas punktiem, kuri minēti VRI neformālajā vēstulē kā VRI vienošanās priekšmets.
- 61 Tādējādi pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota. Tā kā šīs daļas izvērtēšana ir ļāvusi konstatēt, ka *ACER* katrā ziņā bija kompetence, lai lemtu par *aFRR* metodikas punktiem, kuri esot minēti VRI neformālajā vēstulē kā šo iestāžu vienošanās priekšmets, nav nozīmes tam, vai, pieņemot Lēmumu 02/2020, *ACER* patiešām neņēma vērā VRI kopējo nostāju, kas izriet no šo iestāžu kopīgā pieprasījuma. Tātad pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā neiedarbīga un tādējādi šis minētais pamats ir jānoraida pilnībā.

Par otro pamatu, kas attiecas uz tiesību kļūdām, kuras pieļāvusi Apelācijas valde, nekonstatējot, ka ACER ir pārkāpusi Regulas 2017/2195 21. pantu

- 62 Otrais pamats ir sadalīts astoņās daļās, kuras ir jāizskata secīgi, attiecīgā gadījumā tās sagrupējot.
- *Par otrā pamata pirmo daļu, kurā apgalvots, ka Apelācijas valde ir kļūdaini secinājusi, ka PSO paši sev ir noteikuši pienākumu izmantot vienotu struktūru*
- 63 Prasītājas pārmet Apelācijas valdei, ka tā apstrīdētā lēmuma 161. punktā ir kļūdaini secinājusi, ka PSO paši sev ir noteikuši pienākumu izmantot vienotu struktūru, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas. Minētā valde neesot ņēmusi vērā to, ka priekšlikums iecelt vienotu PSO, kas minēts PSO trešajā priekšlikumā, izrietēja no tā, ka *ACER* lēmumpieņemšanas procesā pastāvīgi iebilda pret PSO konsorcijs iecelšanu, un no tā, ka *ACER* deva priekšroku vienotas juridiskas struktūras iecelšanai PSO veidolā vai PSO izveidotas sabiedrības veidolā. *ACER* tādējādi esot prettiesiski uzspiedusi savu nostāju PSO, atsaucoties uz Regulā 2019/942 paredzētā reglamentējošā procesa apgalvoto “augšupējo” raksturu. Tas, ka atsevišķas attiecīgās VRI šajā ziņā neapstrīdēja apstrīdēto lēmumu, neatņemot citām VRI tiesības to darīt.
- 64 *ACER* apstrīd prasītāju argumentus un lūdz noraidīt otrā pamata pirmo daļu.
- 65 Pirmkārt, ar otrā pamata pirmo daļu būtībā tiek izvirzīts jautājums, vai *ACER* varēja – vai pat tai bija pienākums – ņemt vērā secīgos *aFRRIF* priekšlikumus, ko tai bija iesnieguši PSO, pēc tam, kad tai bija jālemj par sākotnējo *aFRRIF* priekšlikumu pēc VRI kopīgā pieprasījuma.

- 66 Šajā lietā no prasības pieteikuma A.6.1. pielikumā atrodamā dokumenta, kurā ir redzami labojumi, kā arī no apstrīdētā lēmuma 161. punkta izriet, ka *ACER* izvēlējās sākotnējo *aFRRIF* priekšlikumu kā pamatdokumentu, par kuru tai jālemj, taču galu galā tā ņēma vērā trešo grozīto *aFRRIF* priekšlikumu, lai izstrādātu strīdīgo *aFRRIF*, kura galīgais projekts tika paziņots PSO 2019. gada 20. decembrī (skat. šī sprieduma 12. punktu).
- 67 Šajā ziņā nepastāv juridiski šķēršļi tam, lai, pirmām kārtām, apspriešanās, kas *ACER* jāveic saskaņā ar Regulas 2019/942 6. panta 11. punktu, posmā PSO secīgi tai iesniegtu priekšlikuma, ko tie sākotnēji iesnieguši VRI, vienu vai vairākas grozītas versijas, un, otrām kārtām, minētās apspriešanās ietvaros *ACER* ņemtu vērā PSO šādi iesniegtos secīgos grozījumus.
- 68 Šajā lietā jākonstatē, ka secīgo *aFRRIF* priekšlikumu iesniegšana notika pēc PSO pašu iniciatīvas, lai censtos atbildēt uz *ACER* apsvērumiem. Šādā gadījumā tas, ka pēdējā minētā ir ņēmusi vērā pēdējo *aFRRIF* priekšlikumu, ko iesnieguši PSO, lai izstrādātu *aFRR* metodikas lēmuma projekta, kāds tas tika paziņots PSO 2019. gada 20. decembrī, galīgo versiju, atbilst piemērojamā tiesiskā regulējuma jēgai un lojālas sadarbības principam, kuram ir jāprevalē tādas apspriešanās ietvaros, kas *ACER* ir jāīsteno saskaņā ar Regulas 2019/942 6. panta 11. punktu.
- 69 Kā atzīst pašas prasītājas, trešajā grozītajā *aFRRIF* priekšlikumā, kuru *ACER* galu galā ņēma vērā, PSO bija piedāvājuši iecelt vienotu PSO, nevis struktūru, kura būtu konsorcijs, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas.
- 70 Līdz ar to Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā pamatoti konstatēja, ka Lēmumā 02/2020 *ACER* nenoteica pienākumu izvēlēties struktūru, ko veido vienota vienība; tā tikai "cieši pielāgoja *aFRR* [metodiku] trešajam [grozītajam *aFRRIF*] priekšlikumam", lai atspoguļotu "to, ko prasa PSO".
- 71 Otrkārt, un katrā ziņā pretēji tam, ko prasītājas norāda savos procesuālajos rakstos un kā to ir konstatējusi Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 175. punktā, no Lēmuma 02/2020 izriet, ka *ACER* neizslēdza, ka PSO ieceltā struktūra *aFRR* platformas darbībai vajadzīgo funkciju pildīšanai var būt konsorcijs. Taču – tāpat kā VRI ir pauduši neformālajā vēstulē – tā vienmēr ir uzskatījusi, ka tad, ja PSO izvēlētos iecelt konsorciju, un tā kā šī forma attiecīgajai struktūrai nepiešķir juridiskas personas statusu, to nevarētu uzskatīt par vienotu struktūru.
- 72 Ir jākonstatē, ka konsorcijs ir grupējums, kuram nav juridiskas personas statusa. Tā kā šai struktūrai nav juridiskas personas statusa, PSO ir tie, kas, ņemot vērā, ka tie ir juridiskas personas, turpina nodrošināt *aFRR* platformas darbību.
- 73 Šādos apstākļos Apelācijas valde, ņemot vērā, ka konsorcijs ir jāuzskata par struktūru, ko veido vairākas vienības, proti, PSO, kas ir šī konsorcija dalībnieki, pamatoti apgalvoja – tāpat kā VRI un *ACER* –, ka PSO *aFRRIF* priekšlikumā bija jāapliecina, ka ir izpildītas papildus prasības, kas paredzētas Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā.
- 74 Tālab arguments, ko prasītājas atkārtotjušas vairākkārt, ka *ACER* ir noraidījusi priekšlikumu par to, ka PSO ieceltā struktūra ir konsorcijs, un ka tā ir uzspiedusi struktūras, ko veido vienota vienība, proti, viens PSO vai PSO piederoša sabiedrība, risinājumu, kuram tā dod priekšroku, neatbilst faktiem un katrā ziņā ir jānoraida kā nepamatots.
- 75 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

– Par otrā pamata otro daļu, kas attiecas uz tiesību kļūdu, kuru pieļāvusi Apelācijas valde, nekonstatējot, ka ACER ir pārkāpusi Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktu

- 76 Prasītājas pārmet Apelācijas valdei, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, apstrīdētajā lēmumā nekonstatējot, ka Lēmumā 02/2020 ACER ir pārkāpusi Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktu, kad tā noraidīja PSO priekšlikumu iecelt konsorciju, ko veido PSO, ar pamatojumu, ka minētajā tiesību normā ir paredzētas tikai divas iespējas vienotai struktūrai, proti, viens PSO vai PSO izveidota sabiedrība, nevis konsorcijs. Neesot nekāda pamatojuma tam, ko Lēmuma 02/2020 69. apsvērumā apgalvoja ACER – ka Regulas 2017/2195 21. pantā paredzētajai struktūrai esot jāpiemīt tiesībspējai, tāpēc tā nevarot būt konsorcijs, jo tam tāda nepiemīt.
- 77 ACER apstrīd prasītāju argumentus un lūdz noraidīt otrā pamata otro daļu.
- 78 Kā jau ticis konstatēts, izskatot otrā pamata pirmo daļu šī sprieduma 71. punktā, ACER nekad nav izslēgusi iespēju, ka PSO ieceltā struktūra ir konsorcijs. Taču tā pastāvīgi ir norādījusi, ka tad, ja PSO izvēlētos iecelt konsorciju, tas nozīmētu vairākas vienības, ņemot vērā, ka konsorcijs nav juridiska persona, un PSO to *aFRRIF* priekšlikumā esot jāapliecina, ka tikšot ievērotas Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētās papildu prasības.
- 79 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar strīdīgā *aFRRIF* 12. panta 2. punktu, kā minēts šī sprieduma 14. punktā, iesākumā PSO bija jāieceļ vienota struktūra, proti, viens PSO vai PSO piederoša sabiedrība, kurai uzdots pildīt aktivizācijas optimizēšanas funkciju un PSO–PSO norēķinu funkciju. Pēc tam, ievērojot Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkta normas, tiem bija jāizstrādā priekšlikums, lai ieceltu struktūru, kurai uzdots pildīt jaudas pārvades funkciju, un šajā ziņā bija jāprecizē, vai funkcijas, kas vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai, pildīšot vienota struktūra vai vairākas vienības, kurām jākoordinē savas darbības.
- 80 Tādējādi, pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, no strīdīgā *aFRRIF* neizriet, ka ACER ir noraidījusi konsorcija iespēju.
- 81 Turklāt, kā norāda ACER, tā nepievienoja papildu nosacījumu par “tiesībspēju”, lai, kā apgalvots, izslēgtu konsorcija iespēju, bet tikai norādīja uz konsorcija tiesībspējas neesamību, lai pamatotu, ka pēdējo minēto neuzskata par vienotu struktūru, bet gan par vairākām vienībām.
- 82 Šo konstatējumu par konsorcija tiesībspējas neesamību VRI skaidri norādīja neformālajā vēstulē. Tādējādi IV nodaļas “Jautājumi, attiecībā uz kuriem [VRI] ir vienojušās” e) sadaļā “Struktūras (*aFRRIF* 12. pants)” tās norādīja, ka ne visas VRI atbalsta PSO priekšlikumu par struktūras vai struktūru, kurām jāpilda *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, iecelšanu atbilstoši *aFRRIF* 12. pantam, un ka tās lūdz grozīt minēto priekšlikumu, ņemot vērā, ka saistībā ar abām Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktā paredzētajām iespējām, ja PSO paredz, ka *aFRR* platformu vadīs to izveidota struktūra, šai struktūrai ir jābūt juridiski nošķirtai no tiem un tai jāpiemīt pilnīgai tiesībspējai. VRI ieskatā konsorcijam neesot šādas spējas, ciktāl tam nav juridiskas personas statusa, un tādējādi tas nav no PSO juridiski nošķirta struktūra. VRI tomēr precizēja, ka tas neļauj izslēgt, ka konsorcijs var vadīt platformu, bet ka tādā gadījumā PSO, kas ietilpst konsorcijā, uzņemas pilnu atbildību par šo vadīšanu un ka, tā kā pastāv no vairākām vienībām sastāvoša struktūra, ir jāuzrauga, ka tiek ievēroti Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā minētie nosacījumi.
- 83 Tādēļ prasītāju arguments, ka ACER pievienoja nosacījumu par to, ka struktūrai ir jābūt ar pašai savu tiesībspēju, ir jānoraida.

- 84 Katrā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (OV 2019, L 158, 125. lpp.), 2. panta 35. punkta tiesību normām PSO ir definēts kā “fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par pārvades sistēmas darbību, uzturēšanas nodrošināšanu un – vajadzības gadījumā – par pārvades sistēmas attīstību noteiktā teritorijā un – attiecīgā gadījumā – par tās starpsavienošānu ar citām sistēmām un par sistēmas spēju ilgtermiņā atbilst pamatotām elektroenerģijas pārvades prasībām”. Atbilstoši Direktīvas 2019/944 46. panta 3. punktam PSO izveido juridiskajā formā, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV 2017, L 169, 46. lpp.) I pielikumā. Minētajā pielikumā ir uzskaitītas dažādas akciju sabiedrību formas dalībvalstīs, kurām visām ir juridiskās personas statuss un uz kurām atsauce izdarīta direktīvas 2. panta 1. un 2. punktā, kas attiecas uz I sadaļas “Vispārīgie noteikumi par kapitālsabiedrību izveidi un darbību” II nodaļas “Sabiedrības inkorporēšana un spēkā neesamība un tās saistību spēkā esamība” 1. iedaļas “Akciju sabiedrības inkorporēšana” piemērošanas jomu. Tālab PSO, neatkarīgi no tā, vai tā ir fiziska vai juridiska persona, ir juridiskas personas statuss un tādējādi – tiesībspēja, kurai tiem jāļauj, ņemot vērā to pilnvaras un tiesības, neatkarīgi īstenot tiem uzticētos uzdevumus saskaņā ar Direktīvas 2019/944 47. pantu.
- 85 Šādos apstākļos, tā kā atbilstoši pirmajai iespējai, kas paredzēta Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktā, platformu vada PSO un tādējādi juridiskas personas, kurām ir tiesībspēja, tam tādai vajadzētu būt arī tādas struktūras gadījumā, ko var izveidot PSO saskaņā ar šajā pašā pantā paredzēto otru iespēju.
- 86 Tālab, ņemot vērā jau šī sprieduma 72. punktā paustos apsvērumus, Apelācijas valde, nepieļaujot tiesību kļūdu, tāpat kā ACER un VRI apgalvojusi, ka – saistībā ar PSO priekšlikumu iecelt struktūru – konsorciju – un tā kā tam nav juridiskas personas statusa un tātad nav arī tiesībspējas – bija jāuzskata, ka par aFRR platformas vadību atbild nevis konsorcijs, bet gan to veidojošie PSO tādējādi, ka PSO bija jāapliecina, ka ir izpildītas papildus prasības, kādas paredzētas Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā.
- 87 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata otrā daļa ir jānoraida.
- *Par otrā pamata trešo daļu, kas attiecas uz tiesību kļūdu, ko pieļāvusi Apelācijas valde, atteikdamās konstatēt, ka ACER ir pārkāpusi Regulas 2017/2195 21. pantu, pamatojoties uz to, ka aFRR metodikas 12. panta 2. punktā minētajai vienotajai struktūrai bija pagaidu raksturs*
- 88 Prasītājas apgalvo, ka Apelācijas valde, šķiet, apstrīdētajā lēmumā ir uzskatījusi, ka uz ACER attiecinātais Regulas 2017/2195 21. panta 2. punkta pārkāpums, kas izpaužas tādējādi, ka tā ir likusi iecelt vienotu struktūru, lai pildītu aFRR platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, bija tikai provizorisks, ciktāl PSO, piemērojot strīdīgā aFRRIF 12. panta 2. punktu, allaž būtu bijusi iespēja piedāvāt šī strīdīgā aFRRIF grozījumus, lai ieceltu vairākas struktūras, piemēram, PSO konsorciju. Katrā ziņā šādam apsvērumam neesot bijis pamata, jo strīdīgā aFRRIF 12. panta 2. punktā neesot paredzēts, ka vienotā struktūra, kas iecelta, lai pildītu aktivizācijas optimizēšanas funkciju un PSO–PSO norēķinu funkciju, var tikt pārveidota par vairākām struktūrām. Šāda pārveidošana katrā ziņā nebūtu likvidējusi ACER pieļauto Regulas 2017/2195 21. panta pārkāpumu Lēmumā 02/2020 un būtu bijusi tikai teorētiska, jo ACER joprojām uzskatītu, ka Regulas 2017/2195 21. pantā minētā struktūra var būt vienota juridiska struktūra, nevis konsorcijs.
- 89 ACER apstrīd prasītāju argumentus un lūdz noraidīt otrā pamata trešo daļu.

- 90 Prasītājas būtībā apgalvo, ka, apstiprinot Lēmumu 02/2020 likt izvēlēties struktūru, ko veido vienota vienība, pat ja tā ir provizoriska, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, Apelācijas valde ir pārkāpusi Regulas 2017/2195 21. pantu vēl jo vairāk tāpēc, ka šīs vienotās struktūras iespējama pārveidošana vairākās struktūrās bija teorētiska, jo *ACER* bija pieprasījusi, lai ieceltā struktūra būtu juridiska persona, un tas esot izslēdzis jebkādu iespēju iecelt struktūru, kas ir konsorcijs.
- 91 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktu, *aFRR* platforma jāvada vai nu pašiem PSO, vai arī struktūrai, kuru izveidojuši šie PSO. Turklāt metodikas priekšlikums, ko izstrādā PSO atbilstoši minētās regulas 21. panta 1. punktam, tostarp ietver – saskaņā ar šīs regulas 21. panta 3. punkta e) apakšpunktu – priekšlikumu par tās struktūras vai struktūru iecelšanu, kas veiks priekšlikumā definētās funkcijas, un ja PSO ierosina iecelt vairāk nekā vienu struktūru, priekšlikumā ir jāapliecina un jānodrošina vairāku papildu nosacījumu ievērošana.
- 92 Šajā lietā, kā *ACER* norādījusi Lēmuma 02/2020 69. apsvērumā, sākotnējā *aFRRIF* priekšlikumā, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, PSO bija paredzējuši iecelt konsorciju. Tomēr minētā lēmuma 70. un 71. apsvērumā tā ir secinājusi, ka – lai arī konsorcijam nav juridiskas personas statusa un līdz ar to *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas pildīšot vairāki PSO, kas ir konsorcija dalībnieki, – priekšlikumā esot bijis jāapliecina, ka ir izpildītas papildu prasības, kas tādā gadījumā paredzētas Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā. Taču priekšlikumā šāda apliecinājuma nebija. Lēmuma 02/2020 81. apsvērumā *ACER* ir norādījusi, ka, ņemot vērā trešā grozītā *aFRRIF* priekšlikuma formulējumu, PSO nebija piedāvājuši nedz struktūru, kas sastāv no vairākām vienībām, kuras atbilst Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkta normām, nedz struktūru, ko veido vienota vienība, kura atbild par visu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgo funkciju pildīšanu. Līdz ar to tajā pašā apsvērumā tā nolēma daļēji pieņemt PSO priekšlikumu, ciktāl tajā bija paredzēts, ka aktivizācijas optimizēšanas funkciju un PSO–PSO norēķinu funkciju īstenošot vienota struktūra. Taču attiecībā uz jaudas pārvades funkciju, saistībā ar kuru PSO izteica priekšlikumu, ka to var īstenot cita vienība, *ACER* ir norādījusi, ka nebija apliecināts, ka tādā gadījumā Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētās papildu prasības būšot ievērotas. Tādos apstākļos Lēmuma 02/2020 82. apsvērumā *ACER*, konstatējusi, ka struktūras, kas atbild par jaudas pārvades funkcijas pildīšanu, iecelšana vēl nav pabeigta minētā lēmuma pieņemšanas dienā un ka to var atlikt, lai ļautu PSO pieņemt šajā ziņā visefektīvāko lēmumu, nolēma, ka PSO vēlāk iesniegs priekšlikumu *aFRR* metodikas grozījumiem, ar kuru tie iecels struktūru, kas atbild par jaudas pārvades funkcijas pildīšanu, ievērojot Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētās papildu prasības.
- 93 Kā pamatoti norāda *ACER*, šis Lēmumā 02/2020 norādītais pamatojums atbilst trešajam grozītajam *aFRRIF* priekšlikumam, kurā bija paredzēts sākumā iecelt vienu PSO vai PSO piederošu sabiedrību aktivizācijas optimizēšanas funkcijas un PSO–PSO norēķinu funkcijas pildīšanai un vēlāk iecelt to pašu vienību vai citu vienību, lai pildītu jaudas pārvades funkciju.
- 94 Tā kā, kā jau konstatēts, izskatot otrā pamata pirmo un otro daļu, prasītājas kļūdaini apgalvo, ka *ACER* ir liegusi PSO izvēli izmantot struktūru, kas ir konsorcijs, un ir tiem noteikusi pienākumu izmantot struktūru, kuru veido vienota vienība, lai pildītu aktivizācijas optimizēšanas funkciju un PSO–PSO norēķinu funkciju, tās vienlīdz kļūdaini pārmet *ACER*, ka tā ir pārkāpusi Regulas 2017/2195 21. pantu, tiem liedzot tiem šādu izvēles iespēju, kaut arī tikai uz laiku.
- 95 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata trešā daļa ir jānoraida.

– Par otrā pamata ceturto daļu, kas attiecas uz tiesību kļūdu, kuru pieļāvusi Apelācijas valde, kļūdaini konstatējot, ka pienākumu PSO iekļaut jaudas pārvades funkciju *aFRR* platformas darbībai vajadzīgajās funkcijās nenoteica ACER, bet tas tieši izrietēja no Regulas 2017/2195 piemērošanas

- 96 Prasītājas pārmet Apelācijas valdei, ka tā apstrīdētā lēmuma 187. punktā ir apgalvojusi, ka ACER nebija noteikusi pienākumu PSO iekļaut jaudas pārvades funkciju tajās funkcijās, kādas vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai, jo tas tieši izrietēja no Regulas 2017/2195 piemērošanas.
- 97 Pirmkārt, prasītājas uzskata, ka Apelācijas valdes apgalvojums apstrīdētā lēmuma 179. punktā par to, ka jaudas pārvades funkcija bija *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija, nav pamatots ne ar vienu tiesību normu. Vārda “vismaz” iekļaušanas Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktā mērķis esot bijis precizēt, ka *aFRR* platformas darbībai var būt vajadzīgas arī citas funkcijas vēl bez aktivizācijas optimizēšanas un PSO–PSO norēķinu funkcijām, bet ne to, ka šīs papildu funkcijas var iekļaut jaudas pārvadi. Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta c) apakšpunktā esot paredzēts, ka PSO to priekšlikumā definē funkcijas, kādas vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai tādējādi, ka ACER neesot bijusi tiesīga tiem kā tādas noteikt vēl arī citas funkcijas bez aktivizācijas optimizēšanas un PSO–PSO norēķinu funkcijām, kas ir vienīgās funkcijas, kuras skaidri norādītas minētās regulas 21. punkta 2. punktā. Tādējādi Apelācijas valde esot pieļāvusi tiesību kļūdu apstrīdētā lēmuma 188. punktā, būtībā uzskatīdama, ka ACER varēja iekļaut jaudas pārvadi tajās funkcijās, kas vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai – tāpat kā aktivizācijas optimizēšana un PSO–PSO norēķini – balstoties uz Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta c) apakšpunktu.
- 98 Otrkārt, prasītājas uzskata, ka pretēji Apelācijas valdes apgalvojumam apstrīdētā lēmuma 182., 188., 191. un 192. punktā tas, ka Regulas 2017/2195 37. pantā PSO ir noteikts pienākums pastāvīgi atjaunināt starpzonu pārvades jaudas pieejamību, neļauj jaudas pārvadi uztvert kā funkciju, kas vajadzīga *aFRR* platformas darbībai minētās regulas 21. panta izpratnē. Proti, Regulā 2017/2195 esot nošķirtas īpašās funkcijas, kuras vajadzīgas Eiropas balansēšanas platformu darbībai, un elektroenerģijas balansēšanas komponenti vai procesi. ACER pretējo apgalvojumu Lēmuma 02/2020 54. apsvērumā nepamatojot nekāds juridiskais pamats.
- 99 Treškārt, prasītājas uzskata, ka nevar izmantot nevienu citu iemeslu, ko izvirzījusi Apelācijas valde, lai pamatotu to, ka ACER jaudas pārvadi ir iekļāvusi *aFRR* platformas darbībai vajadzīgajās funkcijās. Vispirms, tā kā PSO piedāvātais jaudas pārvades IT modulis būtu centralizēts vairāku platformu līmenī, Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 192. punktā neesot varējusi balstīties tikai uz faktu, ka jaudas pārvades funkcija ir tehniski vajadzīga, lai to kvalificētu par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju. Turklāt Apelācijas valde Lēmuma 02/2020 73. apsvērumā neesot varējusi atsaukties uz kritērijiem, kas pamatoti ar jaudas pārvades funkcijas ņemšanas vērā *aFRR* platformas darbībai efektivitāti, kurus tā neesot skaidri izklāstījusi. Turpinot – pretēji tam, ko Apelācijas valde ir apgalvojusi apstrīdētā lēmuma 198. punktā, ar to, ka aktivizācijas optimizēšanas funkcijas, kas bija *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija, izpildei bija nepieciešama starpzonu pārvades jaudas pieejamības pastāvīga atjaunināšana, neesot pieticis, lai pamatotu, ka pašu jaudas pārvadi kvalificē kā funkciju, kura vajadzīga šai darbībai, jo jaudas centralizētās pārvades IT modulis darbojas vairāku platformu līmenī un to nevarēja uzskatīt par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju, kam ir jāatbilst Regulas 2017/2195 21. panta normām. Turklāt, tā kā *aFRR* platformai bija jādarbojas divu gadu pārejas periodā, pirms tiek ieviesta jaudas pārvades funkcija kā jaudas centralizētas pārvades IT modulis, Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 199. punktā esot kļūdaini secinājusi, ka tas neliek apšaubīt jaudas pārvades kvalifikāciju par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju, kurai jāatbilst Regulas 2017/2195 21. panta normām. Visbeidzot, tā kā Regula 2017/2195 esot bijis īstenošanas akts, ne ACER, ne Apelācijas

valdei neesot bijusi brīvība paplašināt tās piemērošanas jomu, iekļaujot jaudas pārvadi funkcijās, kas vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai, kā tās to esot darījušas Lēmumā 02/2020 un apstrīdētā lēmuma 189. un 190. punktā, atsaucoties uz minētas regulas 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 5. apsvērumā uzskaitītajiem mērķiem. Katrā ziņā Apelācijas valde neesot paskaidrojusi, kāda iemesla dēļ jaudas centralizētās pārvades IT modulis, ko piedāvāja PSO, nav pietiekams, lai sasniegtu minētos mērķus un atbilstu Regulas 2017/2195 37. panta prasībām, kuras minētas apstrīdētā lēmuma 182. punktā.

- 100 *ACER* apstrīd prasītāju argumentus un lūdz noraidīt otrā pamata ceturto daļu.
- 101 Lai lemtu par minēto daļu, pirmkārt, ir jāizvērtē, vai jaudas pārvade bija viena no *aFRR* platformas darbībai vajadzīgajām funkcijām Regulas 2017/2195 izpratnē. Šī kvalifikācija ir izšķiroša, lai novērtētu, vai bija jāizpilda Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkta i)–iii) punktā paredzētās papildu prasības gadījumā, ja PSO piedāvātu iecelt vairākas struktūras šo dažādo funkciju pildīšanai. Tikai apstiprinošas atbildes uz šo pirmo jautājumu gadījumā, otrkārt, būtu jāizvērtē prasītāju iebildums par to, ka šajā lietā Apelācijas valde ir kļūdaini uzskatījusi, ka *ACER* nav noteikusi pienākumu PSO ņemt vērā jaudas pārvadi kā *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju.
- 102 Attiecībā uz jautājumu, vai Regulu 2017/2195 var interpretēt tādējādi, ka jaudas pārvade ir *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija, ir vērā jāņem ne tikai minētās regulas formulējums, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā tā ietverta, mērķi.
- 103 Gramatiskas interpretācijas nolūkā jānorāda, ka jēdziens “[*aFRR*] platformas darbībai vajadzīgās funkcijas” nav definēts Regulas 2017/2195 tekstā, it īpaši šīs regulas 2. punktā. Tas ir izmantots vienīgi šīs pašas regulas 21. pantā.
- 104 Saskaņā ar Regulas 2017/2195 21. panta 1. punktu PSO ir jāizstrādā *aFRR* metodikas priekšlikums. Šajā ziņā šīs pašas regulas 21. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktā ir precizēts, ka minētais priekšlikums ietver vismaz “Eiropas platformas vispārīg[o] uzbūv[i]” un “[*aFRR*] platformas darbībai vajadzīgo funkciju definīcij[u]”. Pēdējā minētā tiesību norma ir jālasa kopsakarā ar Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktu, kurā konkrēti minēts, ka “[*aFRR*] platforma, ko vada PSO vai PSO pašu izveidota struktūra, ir balstīta uz kopīgiem pārvaldības principiem un darījumdarbības procesiem, un to veido vismaz aktivizācijas optimizēšanas funkcija un PSO–PSO norēķinu funkcija”.
- 105 No šī sprieduma 104. punktā minētajām tiesību normām izriet, ka aktivizācijas optimizēšanas funkcija un PSO–PSO norēķinu funkcija ir netieši jāuzskata par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgām funkcijām, kurām kā tādām ir jābūt definētām PSO iesniegtajā *aFRR* metodikas priekšlikumā. Tomēr, tā kā Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktā ir minēts, ka *aFRR* platformā ietilpst “vismaz aktivizācijas optimizēšanas funkcija un PSO–PSO norēķinu funkcija”, ar šo normu netiek izslēgts, ka *aFRR* platformas “vispārīgajā” uzbūvē tāda funkcija, kas nav aktivizācijas optimizēšanas funkcija un PSO–PSO norēķinu funkcija, piemēram, jaudas pārvade arī tiek uzskatīta par šīs platformas darbībai vajadzīgu funkciju un, kā tāda, tiek definēta PSO *aFRR* metodikas priekšlikumā saskaņā ar Regulas 2017/2195 21. panta 2. punktu, it īpaši, ja šādas funkcijas pievienošana šķiet nepieciešama, lai nodrošinātu šīs platformas vispārīgo uzbūvi, kas atbilst kopīgiem pārvaldības principiem un darījumdarbības procesiem.

- 106 Tādēļ, balstoties galvenokārt uz Regulas 2017/2195 mērķiem un uz šīs lietas kontekstu, ir jānoskaidro, vai jaudas pārvade, tāpat kā aktivizācijas optimizēšana un PSO–PSO norēķini, bija jāuzskata par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju.
- 107 Lai noskaidrotu, vai Regulas 2017/2195 mērķi ļauj uzskatīt jaudas pārvadi par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju, ir jāatgādina – kā atgādināts minētās regulas 1. apsvērumā –, ka pilnībā funkcionējošs un savstarpēji savienots iekšējais enerģijas tirgus ir ļoti svarīgs, lai saglabātu enerģijas piegādes drošību, uzlabotu konkurētspēju un nodrošinātu, ka visi patērētāji var iegādāties enerģiju par pieejamām cenām. Regulas 2017/2195 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā šajā ziņā norādīts, ka šīs regulas mērķis ir integrēt balansēšanas tirgus un veicināt balansēšanas pakalpojumu apmaiņas iespējas, vienlaikus sekmējot darbības drošību. Kā norādīts minētās regulas 10. apsvērumā, kopīgu Eiropas platformu izveidei, kas ļaus izmantot nebalansa ieskaita procesu un apmainīties ar balansēšanas enerģiju, būtu jāļauj sekmēt balansēšanas enerģijas tirgu integrāciju.
- 108 Regulas 2017/2195 mērķis, kā skaidrots tās 6. apsvērumā, ir arī nodrošināt Eiropas elektroenerģijas pārvades sistēmas optimālu pārvaldību. Šīs pašas regulas 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka, piemērojot šo regulu, dalībvalstis, kompetentās VRI un PSO piemēro principu, ka jāpanāk visām iesaistītajām personām optimāls līdzsvars starp visaugstāko vispārējo efektivitāti un viszemākajām kopējām izmaksām.
- 109 Tieši šādā kontekstā Regulas 2017/2195 7. apsvērumā ir izklāstīts, ka “PSO būtu jāpaliek atbildīgiem par uzdevumiem, kas tiem uzticēti [...] attiecībā uz Eiropas mēroga metodiku izstrādi, kā arī par Eiropas mēroga balansēšanas platformu izveidi un to darbību”, un minētās regulas 10. apsvērumā ir precizēts, ka “sadarbībai starp PSO būtu stingri jāierobežojas tikai ar to, kas vajadzīgs šo Eiropas platformu efektīvai un drošai uzbūvei, īstenošanai un darbībai”.
- 110 Jēdziena “*aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija” teleoloģiska un kontekstuāla interpretācija mudina uzskatīt, ka runa ir par funkciju, kas gan tehniskā ziņā, gan juridiskā ziņā šķiet vajadzīga minētās platformas efektīvai un drošai izveidei un darbībai.
- 111 Turklāt šo secinājumu apstiprina Regulas 2017/2195 21. panta 3. panta c) apakšpunkta dažādu valodu versiju salīdzinājums, no kura izriet, ka vārds *required* angļu valodā vai *requis* franču valodā it īpaši šīs tiesību normas čehu, vācu, horvātu, itāļu, slovāku un slovēņu valodu versijās ir tulkots ar terminu, kurš franču valodā var nozīmēt *nécessaire* vai angļu valodā – *necessary*.
- 112 Šajā ziņā, kā *ACER* izklāsta iebildumu raksta 138.–143. punktā, prasītājas neapstrīd, ka nepieciešamība pastāvīgi atjaunināt pieejamo starpzonu pārvades jaudu, kas ir jaudas pārvades funkcijas pamatā, ir gan tehniska realitāte, gan tiesisks pienākums, kurš PSO ir jāņem vērā.
- 113 Tehniskā ziņā, kā izriet no secīgajiem *aFRRIF* priekšlikumiem un it īpaši no to 3. panta 4. punkta b) apakšpunkta, *aFRR* platformā pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīga atjaunināšana ir būtisks resurss aktivizācijas optimizēšanas funkcijai, kura pati ir *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija, un šīs funkcijas mērķis ir optimizēt balansēšanas enerģijas solījumu, kas ierindoti visaugstākajās vietās (kopīgajā sarakstā atbilstoši svarīgumam), aktivizāciju, ņemot vērā pieejamo ierobežoto starpzonu pārvades jaudu. Lai organizētu balansēšanas enerģijas apmaiņu, uz kuru attiecas pārvades apgrūtinājumi un, līdz ar to, optimāli piešķirtu minētai apmaiņai pārvades jaudu, kas ir ierobežota, vispirms ir jābūt spējai zināt un aprēķināt pieejamo pārvades jaudu. Tādējādi jaudas pārvades funkcija, kurā notiek pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīga atjaunināšana, ir elements, kas tehniski nepieciešams aktivizācijas optimizēšanas

funkcijas pareizai darbībai. Turklāt, kā norādīts apstrīdētā lēmuma 193. punktā, prasītājas neapstrīd, ka pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīga atjaunināšana, kas ir jaudas pārvades funkcijas pamatā, ir jāpilda un tās rezultāts jāievada aktivizācijas optimizēšanas funkcijā, lai *aFRR* platformu varētu vadīt efektīvi.

- 114 Juridiskā ziņā ar Regulas 2017/2195 37. panta 1. punktu PSO ir noteikts pienākums pēc tekošās dienas starpzonu jaudas tirgus slēgšanas laika pastāvīgi atjaunināt starpzonu pārvades jaudas pieejamību, proti, katru reizi, kad ir izmantota daļa starpzonu pārvades jaudas vai starpzonu pārvades jauda ir pārrēķināta balansēšanas enerģijas apmaiņas vai nebalansa ieskaita nolūkā. Turklāt saskaņā ar Regulas 2017/2195 37. panta 3. punktu bija paredzēts, ka piecu gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā visi jaudas aprēķināšanas reģiona PSO izstrādā metodiku, ar ko aprēķina starpzonu pārvades jaudu balansēšanas laikposmā. Pirms šīs metodikas īstenošanas šiem pašiem PSO, piemērojot šīs pašas regulas 37. panta 2. punktu, bija jāizmanto pēc tekošās dienas starpzonu tirgus slēgšanas laika atlikusī starpzonu pārvades jauda.
- 115 Ņemot vērā šo divkāršo konstatējumu, funkcija, kas ļauj aprēķināt un pastāvīgi atjaunināt starpzonu pārvades jaudas pieejamību, piemērojot saskaņotu metodiku attiecībā pret visiem PSO, ņemot vērā Regulas 2017/2195 mērķi nodrošināt *aFRR* platformas efektīvu un drošu vadību, no tehniskā un juridiskā viedokļa ir jāuzskata par funkciju, kas vajadzīga tādas platformas darbībai, kuras uzbūvei, kā atgādināts Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta a) apakšpunktā, jābūt vispārīgai un jāatbilst kopīgiem pārvaldības principiem un darījumdarbības procesiem.
- 116 Šīs lietas fakti apstiprina, ka funkcija, kas jaudas pārvades funkcijas ietvaros ļauj aprēķināt un pastāvīgi atjaunināt pieejamo starpzonu pārvades jaudu, lai to kā ievades resursu automātiski iekļautu *aFRR* platformas aktivizācijas optimizēšanas funkcijā, patiešām tiek uzskatīta par šīs platformas darbībai vajadzīgu funkciju, un šī iemesla dēļ PSO nolēma to iekļaut šajās funkcijās, kaut arī vēlāk.
- 117 Šajā ziņā jānorāda, ka kopš sākotnējā *aFRRIF* priekšlikuma tā 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 7. punktā, kuros aprakstīta *aFRR* platformai paredzētā vispārīgā uzbūve, PSO ir norādījuši, ka šajā platformā pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīga atjaunināšana ir aktivizācijas optimizēšanas funkcijas būtisks ievades resurss, kurš jāaprēķina katram PSO atbilstoši šī paša priekšlikuma 4. panta 2. punktā aprakstītajam procesam. Pēdējā minētā panta, kas veltīts starpzonu pārvades jaudas pieejamības kā aktivizācijas optimizēšanas funkcijas ievades resursa aprēķinam, 5. punktā pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgas atjaunināšanas process tika skaidri aprakstīts kā tāds, kas ir neatņemama *aFRR* platformas sastāvdaļa. Turklāt sākotnējā *aFRRIF* priekšlikuma 6. panta "*aFRR* platformas funkcijas" 1. un 4. punktā bija noteikts, ka tad, ja, starpzonu pārvades jaudas aprēķina metodikas piemērošana balansēšanas laikposmā saskaņā ar Regulas 2017/2195 37. panta 3. punktu tiek atzīta par lietderīgu, šai platformai varētu pievienot starpzonu pārvades jaudas aprēķina funkciju, kuras mērķis būtu īstenot minēto metodiku. Visbeidzot, sākotnējā *aFRRIF* priekšlikuma 12. pantā bija paredzēts, ka visas *aFRR* platformas funkcijas pildīs vienota struktūra, ko iecēluši visi attiecīgie PSO, kura būšot vai nu minēto PSO konsorcijs, vai arī šiem pašiem PSO piederoša sabiedrība.
- 118 Par sākotnējo *aFRRIF* priekšlikumu uzsāktās apspriešanās stadijā, kas vispirms notika ar VRI un pēc tam ar ACER, izveidojās diskusija par labāko veidu, kā *aFRRIF* ņemt vērā pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgas atjaunināšanas procesu. Ņemot vērā šo diskusiju, PSO vienojās un piekrita attīstīt sākotnējo *aFRRIF* priekšlikumu, grozītā priekšlikuma 3., 4. un 6. pantā formāli iekļaujot atsauci uz jaudas pārvadi kā uz funkciju, kas ļauj visiem PSO un *aFRR* platformai veikt pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgu atjaunināšanu, lai jebkurā brīdī

varētu ņemt vērā balansēšanas enerģijas apmaiņai vai nebalansa ieskaitam noteiktos limitus. Šī funkcija bija jāievieš divu gadu laikā pēc tam, kad sāka *aFRR* platformas piemērošana. Turklāt atbilstoši Regulas 2017/2195 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajam optimizēšanas principam (skat. šī sprieduma 108. punktu), PSO norādīja VRI un ACER to nodomu jaudas pārvades funkcijas ietvaros pieņemt koordinētu un centralizētu pieeju pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgas atjaunināšanas procesam attiecībā uz visām Eiropas platformām apmaiņai ar balansēšanas enerģiju. Tie vēlējās, lai, ja citām platformām, kas nav *aFRR*, ir tāda pati funkcija kā jaudas pārvade, šī funkcija būtu identiska visām platformām, ja vien pienākums pastāvīgi atjaunināt pieejamo starpzonu pārvades jaudu ir obligāts visām šīm platformām. Trešā grozītā *aFRRIF* priekšlikuma, kuru iesnieguši PSO, kopīgi vienojoties, 12. pantā bija noteikts, ka visas funkcijas, kas īpaši vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai, pildīšot vienota struktūra, ko iecēluši visi attiecīgie PSO un kas būšot vai nu viens no šiem PSO, vai arī šiem pašiem PSO piederoša sabiedrība.

- 119 Kā izriet no *aFRR* platformas pārvaldības shēmas, kas attēlota trešā grozītā *aFRRIF* priekšlikuma sadaļā “Ievads”, PSO, ņemot vērā to, ka pienākums pastāvīgi atjaunināt pieejamo starpzonu pārvades jaudu ir obligāts ikvienai Eiropas platformai apmaiņai ar balansēšanas enerģiju, kopīgi vienojoties, konstatēja, ka jaudas pārvades funkcija faktiski ir starpplatformu funkcija tādā nozīmē, ka galu galā tā esot jāpilda koordinēti un centralizēti attiecībā uz visām šīm platformām. Visi attiecīgie PSO veikšot starpzonu pārvades jaudas, kas pieejama balansēšanas enerģijas apmaiņai, izmantojot *aFRR* platformu, aprēķinu ar “jaudas pārvades IT moduli”, kurš iegūtos rezultātus tieši ievadišot *aFRR* platformas aktivizācijas optimizēšanas funkcijā. PSO norādīja, ka vēloties saglabāt brīvību varēt uzticēt jaudas pārvadi šajā koordinētajā un centralizētajā formā citai struktūrai, kas nav vienotā struktūra, kurai jāpilda aktivizācijas optimizēšana un PSO–PSO norēķini. Kamēr jaudas pārvades funkcija šādā koordinētā un centralizētā veidā nav ieviesta, PSO uzskatīja, ka teorētiski vienotā struktūra, kurai jāpilda aktivizācijas optimizēšana un PSO–PSO norēķini, varētu arī pildīt jaudas pārvadi, ievadot aktivizācijas optimizēšanas funkcijā datus, kurus sniegs ikviens attiecīgais PSO.
- 120 No iepriekš minētā izriet, ka PSO, kas ir atbildīgi par *aFRR* platformas, kurai bija jābūt “vispārīgai” un “uz kopīgiem pārvaldības principiem un darījumdarbības procesiem balstītai” platformai, izveidi un darbību, paši nolēma efektivitātes apsvērumu dēļ papildināt *aFRR* platformu ar starpzonu pārvades jaudas aprēķina funkciju, kas ir jaudas pārvades funkcijas pamatā, atbilstoši tam, kas bija sistemātiski paredzēts to secīgo *aFRRIF* priekšlikumu 6. panta 1. punktā. Tas vien, ka šīs funkcijas pievienošana tika atlikta laikā, nemaina faktu, ka no paša sākuma šī jaunā funkcija tika uzskatīta par funkciju, kas vajadzīga vispārīgai *aFRR* platformas darbībai. Šis termiņš bija paredzēts tiesību aktos un bija tehniski nepieciešams, lai ņemtu vērā to, ka, pirmkārt, un saskaņā ar Regulas 2017/2195 37. panta 3. punktu PSO bija iepriekš jāizstrādā starpzonu pārvades jaudas aprēķina metodika balansēšanas laikposmā un, otrkārt, un, tā kā, lai atbilstu Regulas 2017/2195 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajam optimizēšanas principam, minētie PSO bija nolēmuši, ka šo funkciju starpplatformu līmenī koordinēti un centralizēti pildīs IT modulis, tiem iepriekš bija arī jāizveido šis modulis un jāorganizē tā vadība.
- 121 Tādējādi argumentam, kuru prasītājas ir atkārtājušas daudzas reizes, it īpaši tiesas sēdē, ka *aFRR* platforma noteiktu laiku darbošoties, neievadot jaunu pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgas atjaunināšanas funkciju koordinētā un centralizētā veidā, nav nozīmes, jo šādas funkcijas pievienošana minētajai platformai bija paredzēta kopš paša sākuma, lai tā gan tehniskā, gan juridiskā ziņā atbilstu prasībām par vispārīgu uzbūvi efektivitātes un drošības ziņā, un fakts,

ka šī pievienošana notika divus gadus vēlāk – un tas nozīmē *aFRR* platformas neoptimālu darbību šajā sākotnējā laikposmā – izrietēja vienīgi no tehniskām un juridiskām grūtībām, ko radīja minētās funkcijas attīstīšana.

- 122 Tādēļ jāsecina, ka pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgas atjaunināšanas funkcija, kas ir jaudas pārvades funkcijas pamatā, un līdz ar to pati jaudas pārvades funkcija ir vispārīgi jākvalificē par funkcijām, kādas vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai. Šo secinājumu apstiprina arī nepieciešamība garantēt to, ka vajadzīgās funkcijas, proti, jaudas pārvade, aktivizācijas optimizēšana un PSO–PSO norēķini – gadījumā, ja tās pildīs dažādas struktūras, tiks pildītas koordinēti, saskanīgi un efektīvi atbilstoši Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētajām papildu prasībām. Tādējādi šāda kvalifikācija nelaupa PSO brīvību izvēlēties struktūru, kura piedāvāta, lai pildītu jaudas pārvadi, kas var būt nošķirta no struktūras, kura atbild par aktivizācijas optimizēšanu un PSO–PSO norēķiniem. Šajā ziņā, atbildot tiesas sēdē uz Vispārējās tiesas jautājumu, prasītājas turklāt juridiski pietiekami nepierādīja atbilstošu faktisku iemeslu, kura dēļ jaudas pārvades funkcijas izpildei šajā lietā nebūtu jāatbilst Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētajām papildu prasībām.
- 123 Turklāt prasītājas nepaskaidroja un *a fortiori* nepierādīja, kādēļ tas, ka Regula 2017/2195 var būt īstenošanas akts, varētu ietekmēt jaudas pārvades kvalifikāciju par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju. Tāpēc to argumenti šajā ziņā jānoraida kā nepieņemami.
- 124 No iepriekš minētajiem vērtējumiem izriet, ka prasītāju arguments par to, ka Apelācijas valde ir kļūdaini uzskatījusi, ka *ACER* nebija noteikusi pienākumu PSO ņemt vērā jaudas pārvadi kā *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju, neatbilst faktiem. Kā izriet no šī sprieduma 122. punkta, PSO pienākums kā pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgas atjaunināšanas koordinētu un centralizētu procesu starpplatformu līmenī ņemt vērā jaudas pārvadi kā *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju Regulas 2017/2195 21. panta 3. panta c) apakšpunkta izpratnē tika noteikts ar pēdējo minēto tiesību normu, lasot to kopsakarā ar tās pašas regulas 37. pantu, nevis ar Lēmumu 02/2020 un ar strīdīgo *aFRRIF*, kā apstiprinājusi Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā. Attiecībā uz faktu, ka *ACER*, ko šajā ziņā apstiprinājusi Apelācijas valde, uzskatīja, ka tai bija jānovērtē trešā grozītā *aFRRIF* priekšlikuma, kuru iesnieguši PSO, atbilstība piemērojamajam tiesiskajam regulējumam, ņemot vērā to, ka jaudas pārvade ir *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, tas bija pilnīgi pamatots, ņemot vērā lēmumpieņemšanas kompetenci, kāda tai ir saskaņā ar Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktu, un saskaņā ar šīs pēdējās minētās regulas 21. pantu. Ja jaudas pārvade ir *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, tad, tā kā, lai to pildītu, PSO plānoja iecelt citu struktūru, nevis tās, kas atbild par aktivizācijas optimizēšanas un PSO–PSO norēķinu pildīšanu, tiem bija jāaplicina un jānodrošina, ka tiks ievērotas Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētās papildu prasības.
- 125 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata ceturtnā daļa ir jānoraida.

– Par otrā pamata piekto un sesto daļu, kas attiecas uz to, ka, pirmkārt, Apelācijas valde ir nepietiekami pārbaudījusi tajā izvirzītos īpašos pamatus, ar kuriem apgalvots, ka *ACER* ir prettiesiski piemērojusi Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktu jaudas pārvadei

un citām aFRR platformas darbībai vajadzīgajām funkcijām, un, otrkārt, šī valde ir kļūdaini secinājusi, ka Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkts bija piemērojams pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgai atjaunināšanai un citām vajadzīgajām funkcijām

- 126 No prasītājām tikai A grupa otrā pamata piektajā daļā pārmet Apelācijas valdei, ka tā nav pārbaudījusi, kā Lēmumā 02/2020 ACER ir piemērojusi Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktu, ņemot vērā visus īpašos pamatus, ko šī grupa tajā ir izvirzījusi. Kā tā norādījusi šajos pamatos, jaudas pārvade neesot bijusi aFRR platformas darbībai vajadzīga funkcija. Turklāt neviena VRI neesot pieprasījusi tās iekļaušanu tajās vajadzīgajās funkcijās, kādas uzskaitītas sākotnējā aFRRIF priekšlikumā. Visbeidzot, PSO neesot piedāvājuši iecelt jaudas pārvades izpildei citu struktūru, kas nav tā, kurai jau uzdots pildīt aktivizācijas optimizēšanu un PSO–PSO norēķinus.
- 127 Otrā pamata sestajā daļā A grupa apgalvo, ka ACER ir prettiesiski likusi PSO iekļaut jaudas pārvadi tajās funkcijās, kas vajadzīgas aFRR platformas darbībai un ka, pat pieņemot, ka Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkts ir bijis piemērojams jaudas pārvadei, tā strīdīgā aFRRIF 12. panta 2. punktā ir kļūdaini noteikusi pienākumu PSO ievērot visas papildu prasības, kuras paredzētas Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā un kuras būtu bijušas piemērojamas tikai tad, ja PSO patiešām būtu nolēmuši iecelt vairākas struktūras, lai pildītu aFRR platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, bet šajā lietā tas tā nav.
- 128 ACER apstrīd A grupas argumentus un lūdz noraidīt otrā pamata piekto daļu.
- 129 Šajā lietā Apelācijas valde ir apstiprinājusi Lēmumu 02/2020, kurā prasīts, lai PSO apliecinā, ka to priekšlikumā ir ievērotas visas Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētās papildu prasības, ar pamatojumu, ka tās ieskatā šie PSO, iespējams, bija paredzējuši iecelt tādu struktūru, kas atbildīga par jaudas pārvades kā aFRR platformas darbībai vajadzīgas funkcijas izpildi un nav tā pati struktūra, kura atbildīga par aktivizācijas optimizēšanas un PSO–PSO norēķinu izpildi.
- 130 Lai lemtu par otrā pamata piekto un sesto daļu, ir jāpārbauda, vai, kā to apgalvo A grupa, Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkts ir piemērojams vienīgi funkcijām, kas definētas PSO priekšlikumā, vai, kā to apgalvo ACER, tas ir piemērojams visām aFRR platformas darbībai vajadzīgajām funkcijām, tostarp jaudas pārvadei.
- 131 Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā ir noteikts:
- “1. punktā minētais [aFRR metodikas] priekšlikums ietver vismaz šādus elementus:
- [..]
- e) priekšlikums par tās struktūras vai struktūru iecelšanu, kas veiks priekšlikumā definētās funkcijas. Ja PSO ierosina iecelt vairāk nekā vienu struktūru, priekšlikums apliecinā un nodrošina:
- i) saskanīgu funkciju sadalījumu starp struktūrām, kuras pārvalda Eiropas platformu. Priekšlikumā pilnā mērā ņem vērā vajadzību koordinēt dažādās funkcijas, kas iedalītas struktūrām, kuras vada Eiropas platformu;
 - ii) ka ierosinātā Eiropas platformas shēma un funkciju sadalījums nodrošina efektīvu un sekmīgu Eiropas platformas pārvaldību, darbību un regulatīvo uzraudzību, kā arī palīdz sasniegt šīs regulas mērķus;

iii) sekmīgu koordinācijas un lēmumu pieņemšanas procesu, ko izmanto, lai risinātu situācijas, kad struktūrām, kuras vada Eiropas platformu, ir atšķirīga nostāja.”

- 132 Ir taisnība, ka Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkta pirmajā teikumā ir atsauce vienīgi uz “priekšlikumā definētā[m] funkcij[ām]”. Tomēr, ņemot vērā šī paša panta 3. punkta formulējumu, vienīgās funkcijas, kuras ir jādefinē priekšlikumā, ir “[aFRR] platformas darbībai vajadzīg[ās] funkcij[as]” atbilstoši minētās regulas 21. panta 3. punkta c) apakšpunktam.
- 133 Tādējādi no Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta normām skaidri izriet, ka šīs regulas 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzēto papildu prasību piemērošana ir pakļauta nosacījumam, ka aFRR metodikas priekšlikumā ir jāieceļ vairākas struktūras, kurām jāveic dažādas aFRR platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, kas definētas saskaņā ar šīs pašas regulas 21. panta 3. punkta c) apakšpunktu.
- 134 Šajā lietā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka Lēmumā 02/2020 ACER, tāpat kā Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā, – lai gan tā bija ierosinājusi iecelt par jaudas pārvadi atbildīgo struktūru, kas var nebūt tā pati struktūra, kura veic aktivizācijas optimizēšanu un PSO–PSO norēķinus, – pārmeta PSO, ka tādā gadījumā tā nav apliecinājusi un nodrošinājusi, ka tiks ievērotas Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētās papildu prasības.
- 135 Otrkārt, trešajā grozītajā aFRRIF priekšlikumā, kuru ACER galu galā ņēma vērā, bija paredzēts iecelt vienotu struktūru, kas veiks abas aFRR platformas darbībai vajadzīgās funkcijas Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, kuras tika skaidri minētas šīs pašas regulas 21. panta 2. punktā, proti, aktivizācijas optimizēšanu un PSO–PSO norēķinus. Trešajā grozītajā aFRRIF priekšlikumā tika ņemta vērā arī jaudas pārvade kā starpplatformu funkcija, kuras izpilde ir nepieciešama aFRR platformas darbībai, pat ja tā tajā netika kvalificēta kā minētajai darbībai vajadzīga funkcija Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Tomēr saskaņā ar secinājumu, kas izdarīts šī sprieduma 122. punktā pēc otrā pamata ceturtās daļas pārbaudes, Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā, tāpat kā ACER savā Lēmumā 02/2020 pamatoti uzskatīja, ka jaudas pārvade, kāda paredzēta Regulas 2017/2195 37. pantā, ir aFRR platformas darbībai vajadzīga funkcija tās pašas regulas 21. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 136 Ņemot vērā iepriekš paustos apsvērumus, ir jākonstatē, ka A grupai nav pamata apgalvot, ka Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā noteiktās papildu prasības nebija piemērojamas jaudas pārvades funkcijai.
- 137 Tādējādi otrā pamata piektā un sestā daļa ir jānoraida kopā.

– Par otrā pamata septīto daļu, kas attiecas uz to, ka Apelācijas valde ir kļūdaini secinājusi, ka jaudas pārvade kā ar balansēšanu saistīta starpplatformu funkcija bija jāiekļauj aFRR platformas darbībai vajadzīgajās funkcijās, kuras minētas Regulas 2017/2195 21. pantā

- 138 A grupa pārmet Apelācijas valdei, ka tā būtībā ir prettiesiski secinājusi, ka jaudas pārvade bija jāiekļauj aFRR platformas darbībai vajadzīgajās funkcijās atbilstoši Regulas 2017/2195 21. pantam, lai gan runa bija par starpplatformu funkciju, kas saistīta ar balansēšanu. Pirmkārt, pat pieņemot, ka ACER bija juridisks pamats – ko tā nav identificējusi –, lai iekļautu jaudas pārvadi aFRR platformas darbībai vajadzīgajās funkcijās, kas minētas Regulas 2017/2195 21. pantā, ar šo regulu tai neesot piešķirta kompetence pieprasīt, kā tā to dara strīdīgā aFRRIF 4. panta 6. punktā, lai visās Eiropas balansēšanas platformās jaudas pārvadei būtu

identisks saturs un lai to veiktu viena un tā pati struktūra. Otrkārt, Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 222. punktā esot kļūdaini uzskatījusi, ka prasība ieviest jaudas pārvadi kā starpplatformu funkciju nebija jauns pienākums, kuru noteikusi ACER. Tam esot pretrunā ACER argumenti, kuri izklāstīti Apelācijas valdē iesniegtā iebildumu raksta 170. punktā, un to neapstiprinot ACER 2015. gada ziņojums par enerģijas balansēšanas mērķiem, kas minēts apstrīdētā lēmuma 222. punktā, kurš attiecās tikai uz balansēšanas enerģijas pārrobežu tirdzniecību, nevis uz starpplatformu funkcijām. Tas neesot arī apstiprināts PSO novērtējumos par visām Eiropas balansēšanas platformām kopīgas jaudas pārvades funkcijas efektivitāti un ņemšanu vērā, kuri minēti apstrīdētā lēmuma 224. un 225. punktā un kuri esot formulēti saistībā ar jaudas centralizētas pārvades starpplatformu līmenī IT moduli, nevis ar jaudas pārvadi kā funkciju, kas vajadzīga visu šo platformu darbībai. Visbeidzot, neesot svarīgi atsaukties šajā ziņā uz VRI neformālo vēstuli, jo PSO veiktā pieejamās starpplatformu pārvades jaudas pastāvīgā atjaunināšana saskaņā ar Regulas 2017/2195 37. pantu neesot Eiropas balansēšanas platformu funkcija tādējādi, ka tā notiek VRI kontrolē un uz to neattiecas ACER regulatīvā uzraudzība.

- 139 ACER apstrīd A grupas izvirzītos argumentus un lūdz noraidīt otrā pamata septīto daļu.
- 140 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka Regulas 2017/2195 19.–22. pantā ir paredzēta metodikas pieņemšana ikvienai no Eiropas platformām apmaiņai ar balansēšanas enerģiju, proti, attiecīgi Eiropas platformai apmaiņai ar balansēšanas enerģiju no aizvietošanas rezervēm, platformai apmaiņai ar balansēšanas enerģiju no frekvences atjaunošanas rezervēm ar manuālu aktivizāciju, *aFRR* platformai un Eiropas platformai nebalansa ieskaita procesam. Visi minētie panti satur līdzīgas tiesību normas, it īpaši 3. panta e) apakšpunktu, atbilstoši kuram, ja ir vairākas struktūras, kas veic Eiropas platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, kuras definētas attiecīgajā metodikas priekšlikumā, minētajā priekšlikumā ir jāapliecina un jānodrošina trīs papildu prasību ievērošana.
- 141 Otrkārt, ir jākonstatē, ka, iesniedzot trešo *aFRRIF* priekšlikumu, PSO skaidri norādīja, ka “visām platformām esot jāizmanto viena un tā pati starpplatformu jaudas pārvades funkcija [...] papildus funkcijām, kas ir īpašas paredzētajām platformām”. Viņi precizēja, ka vienotai struktūrai tikšot uzdots pildīt platformām īpašās funkcijas, proti, aktivizācijas optimizēšanu un PSO–PSO norēķinus, un ka vienotai struktūrai, kas būs viens PSO vai PSO piederoša sabiedrība, tikšot uzdots pildīt jaudas pārvadi kā starpplatformu funkciju. Shēmā “Pārvaldības struktūra”, kurā attēlotas divas vertikālas zonas, no kurām abas atbilst divām dažādām platformām, proti, *aFRR* platformai un platformai apmaiņai ar balansēšanas enerģiju no frekvences atjaunošanas rezervēm ar manuālu aktivizāciju, skaidri bija identificētas, pirmām kārtām, abas funkcijas, kas ir īpašas katrai no šīm platformām, proti, aktivizācijas optimizēšana un PSO–PSO norēķini, ko pilda viena struktūra, un, otrām kārtām, vienota struktūra abām platformām, kurai uzdots pildīt jaudas pārvades funkciju.
- 142 Treškārt, ir jākonstatē, ka šī pati shēma, pārsaukta “Pārvaldības struktūra un funkcijas” tika atveidota trešajā grozītajā *aFRRIF* priekšlikumā, kuru ņēma vērā ACER. Savukārt PSO precizēja, ka jaudas pārvade nav attiecīgās platformas darbībai vajadzīga funkcija, bet gan starpplatformu funkcija, kas pievienota, lai uzlabotu koordināciju starp tām. Tāpat trešajā grozītajā *aFRRIF* priekšlikumā PSO bija norādījuši, ka to nodoms ir “palielināt platformu efektivitāti, izveidojot starpplatformu funkcijas”. No tā tie secināja, ka, tā kā jaudas pārvade nav platformas darbībai vajadzīga funkcija, Regulas 2017/2195 19.–22. panta 3. punktu e) apakšpunktos paredzētās papildu prasības gadījumā, ja tiek ieceltas vairākas struktūras, kam uzdots pildīt šādu funkciju, nav piemērojamas.

- 143 No iepriekš minētajiem konstatējumiem izriet – kā norāda *ACER*, trešajā grozītajā *aFRRIF* priekšlikumā tādu iemeslu dēļ, kuru mērķis ir uzlabot koordināciju starp balansēšanas platformām, PSO paši bija ierosinājuši iecelt vienotu struktūru, kam uzdots pildīt jaudas pārvadi kā starpplatformu funkciju. Protams, pretēji *ACER*, PSO apgalvoja, ka jaudas pārvade nav katras platformas darbībai vajadzīga funkcija. Tomēr saskaņā ar secinājumu, kas izdarīts šī sprieduma 122. punktā pēc otrā pamata ceturtās daļas pārbaudes, šis apgalvojums nav pamatots. Katrā ziņā no trešā grozītā *aFRRIF* priekšlikuma izriet, ka PSO paši pauda savu interesi iecelt vienotu struktūru, lai pildītu minēto funkciju, kā to arī norādījusi *ACER* un Apelācijas valde.
- 144 Tātad Apelācijas valde nav pieļāvusi tiesību kļūdu, apstiprinot Lēmumu 02/2020, ar kuru PSO netika noteikts pienākums ņemt vērā jaudas pārvadi kā starpplatformu funkciju *aFRRIF* priekšlikumā, kuru viņi paši piekrita attīstīt apspriešanās – vispirms ar VRI, pēc tam ar *ACER* – stadijā.
- 145 Tādējādi otrā pamata septītā daļa ir jānoraida.
- *Par otrā pamata astoto daļu, kas attiecas uz to, ka Apelācijas valde ir kļūdaini secinājusi, ka ACER nav pārkāpusi Regulu 2017/2195, it īpaši tās 21. panta 5. punktu un 10. pantu, nosakot pienākumu PSO piedāvāt aFRR metodikas grozījumus*
- 146 A grupa pārmet Apelācijas valdei, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, secinot, ka *ACER* noteiktais pienākums PSO iesniegt *aFRR* metodikas grozījumu priekšlikumu bija tiesisks, lai arī nebija nekāda juridiska pamata to darīt, un ka *ACER* nebija kompetences likt PSO iesniegt šīs metodikas grozījumu priekšlikumu. No apstrīdētā lēmuma 145.–152. punkta izrietot, ka pretēji tam, ko Apelācijas valdē ir apgalvojusi *ACER*, šī valde esot uzskatījusi, ka šis pienākums ir paredzēts Regulā 2017/2195 un neizriet no Lēmuma 02/2020. Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 149. punktā esot pretrunīgi apgalvojusi, ka PSO pirmā priekšlikuma sabiedriskā apspriešana atbilda Regulas 2017/2195 10. punktam, lai gan nedz jaudas pārvades iekļaušana funkcijās, kas vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai, nedz *aFRR* metodikas grozījumu priekšlikums šajā priekšlikumā neesot bijuši minēti. Visbeidzot – vēlāk 2020. gada 22. decembrī pieņemtajā lēmumā lietā A-008-2020 Apelācijas valde pretēji apstrīdētajā lēmumā paustajam esot uzskatījusi, ka Regulas 2017/2195 6. panta 3. punkts ir piemērojams nevis Eiropas balansēšanas platformas metodikas izveidei, bet tikai tās grozījumiem.
- 147 *ACER* apstrīd A grupas izvirzītos argumentus un lūdz noraidīt otrā pamata astoto daļu.
- 148 Iesākumā jākonstatē, ka, protams, kā izriet no Lēmuma 02/2020, kā to apstiprinājusi Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā, *ACER* lūdza PSO izstrādāt *aFRR* metodikas grozījumu priekšlikumu, lai, kā bija paredzēts trešajā grozītajā *aFRRIF* priekšlikumā, ieceltu struktūru, kurai jāpilda jaudas pārvades funkcija.
- 149 Tomēr šo *ACER* lūgumu skaidri pamatoja fakts, ka jaudas pārvade ir *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija, un ka, līdz ar to, gadījumā, ja tiktu ieceltas vairākas struktūras, kam uzdots pildīt šīs platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, būtu jāievēro Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā paredzētās prasības.
- 150 Šajā ziņā jāatgādina, ka Lēmuma 02/2020 76.–84. apsvērumā un it īpaši tā 82. apsvērumā *ACER* ir formāli paziņojusi, ka jaudas pārvade esot jāievieš kā *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija, bet ka, lai sniegtu PSO nepieciešamo laiku to problēmu atrisināšanai, kas saistītas ar jaudas pārvades funkcijas starpplatformu raksturu, struktūras, kurai uzdots pildīt šo pēdējo minēto

funkciju, ierosināšanu var atlikt, un tā var notikt divu gadu laikā pēc *aFRR* platformas darbības uzsākšanas. Tas ir veids, kā tā lūdza PSO paredzēt *aFRR* metodikas grozījumu priekšlikumu, kurā tie ieceltu struktūru, kam uzdots pildīt jaudas pārvades funkciju, ievērojot Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkta tiesību normas.

- 151 Saskaņā ar secinājumu, kas izdarīts šī sprieduma 122. punktā pēc otrā pamata ceturtās daļas pārbaudes, *ACER* un pēc tam Apelācijas valde pamatoti kvalificēja jaudas pārvades funkciju par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju. Turklāt, īstenojot lēmumpieņemšanas kompetenci, kāda tai ir, balstoties uz Regulas 2019/942 6. panta 10. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktu, un saskaņā ar šīs pēdējās minētās regulas 21. pantu, *ACER* bija jānorāda PSO vai un – attiecīgā gadījumā – ar kādiem nosacījumiem to piedāvātais *aFRRIF* ir vai būtu atbilstošs piemērojamajam tiesiskajam regulējumam, it īpaši attiecībā uz struktūru, kurai tiktu uzdots pildīt jaudas pārvadi brīdī, kad tā tiktu ieviesta centralizēti 2024. gada jūlijā.
- 152 Turklāt nedrīkst jaukt gadījumu, kad *ACER* apstiprina PSO ierosināto *aFRR* metodiku, ievērojot atsevišķus nosacījumus, kas saistīti ar to, ka PSO šo metodiku noteiktā termiņā papildina attiecībā uz dažiem aspektiem, kuri vēl nav izlemti, ievērojot piemērojamo tiesisko regulējumu, ar gadījumu, kad PSO paši ierosina grozīt šo metodiku pēc tam, kad to ir apstiprinājušas regulatīvās iestādes. Šajā lietā strīdīgajā *aFRRIF* noteiktais nosacījums, ka astoņus mēnešus pirms tā stāšanās spēkā PSO jāieceļ struktūra, kam uzdots pildīt jaudas pārvades funkciju, ievērojot Regulas 2017/2195 21. panta 4. punktu, ir šī *aFRRIF* apstiprināšanas nosacījums, nevis tā vēlāks grozījums, kurš ieviests atbilstoši Regulas 2017/2195 6. panta 3. punktā paredzētajai grozījumu procedūrai.
- 153 Tādējādi otrā pamata astotā daļa ir jānoraida.
- 154 Ņemot vērā visus apsvērumus par otrā pamata astoņām daļām, minētais pamats ir jānoraida pilnībā.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz to, ka Apelācijas valde tajā notiekošajā procedūrā ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, pienākumu norādīt pamatojumu un tai noteiktos juridiskos pienākumus

- 155 Ciktāl trešajā pamatā prasītājas vai vienīgi A grupa atsaucas uz to, ka Apelācijas valde tajā notiekošās procedūras laikā ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, kas garantēts ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. pantu, ir jānorāda precīzāk, ka tās pārmet minētajai valdei, ka tā ir pārkāpusi savu pienākumu izskatīt tajā ierosinātās lietas neatkarīgi, objektīvi un rūpīgi, to tiesības tikt uzklautām, to tiesības piekļūt lietas materiāliem un pienākumu norādīt pamatojumu. Turklāt tās pārmet Apelācijas valdei, ka tā nav veikusi pilnīgu Lēmuma 02/2020 pārbaudi un ir pieļāvusi interpretācijas kļūdu, un ir nepietiekami pārbaudījusi pamatus, ko tās tajā ir izvirzījušas.

– Par neatkarības, objektivitātes un rūpīgas izskatīšanas principu pārkāpumu

- 156 Prasītājas apgalvo, ka saskaņā ar Hartas 41. pantu no Regulas 2019/942 34. apsvēruma, kā arī 26. panta 2. punkta, lasot to kopsakarā ar tās 28. panta 4. punktu izriet, ka apelācijas, kas iesniegtas par *ACER* lēmumiem, Apelācijas valdei ir jāizskata neatkarīgi un objektīvi, apzinīgi un rūpīgi. Taču apstrīdētajā lēmumā tā it īpaši ir centusies pamatot Lēmumu 02/2020 un šajā

prasībā *ACER* neatbildot ne uz to pamatiem, ne iebildumiem. Pirmkārt, no vienas puses, apstrīdētajā lēmumā Apelācijas valde esot apstrīdējusi, ka *ACER* ir uzspiedusi jaudas pārvades funkciju, lai gan tā pati to esot atzinusi iebildumu raksta, ko tā iesniedza tajā notiekošajā procedūrā, 208. punktā. No otras puses, tajā apstrīdētā lēmuma daļā, kas veltīta faktam izklāstam, tā esot konstatējusi, ka jaudas pārvade ir *aFRR* platformas īpaša funkcija, un noliegusi, ka tās to Apelācijas valdē bija apstrīdējušas, atsaucoties uz *ACER* iebildumu raksta elementiem. Otrkārt, tā kā A grupa Apelācijas valdē pauda kritiku par to, ka *ACER* nav organizējusi apspriešanos par trešo grozīto *aFRRIF* priekšlikumu, Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma daļā, kas veltīta faktam izklāstam, esot norādījusi, ka *ACER* bija jāievēro 6 mēnešu termiņš, kāds tai bija, lai pasludinātu savu lēmumu par PSO priekšlikumu, kurš beidzās 2020. gada 24. janvārī, un ka tā nevarēja lūgt pēdējiem minētajiem papildināt to priekšlikumu vēl vienu reizi. Apstrīdētā lēmuma 162., 199. un 260. punktā bez paskaidrojumiem un pierādījumiem Apelācijas valde esot paudusi labvēlīgu un subjektīvu viedokli par *ACER* rīcību šajā ziņā. Treškārt, bez nekāda pamatojuma, vienīgi kaitējot prasītājam un nostiprinot *ACER* aizstāvību, Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 176. un 201. punktā esot tām pārmetusi, ka sabiedriskās apspriešanas laikā tās nav paidušas iebildumus par vienotas struktūras izvēli, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas. Ceturtkārt, prasītājas pārmet Apelācijas valdei, ka tā ir kļūdaini noraidījusi to pakārtoti izvirzīto pamatu par Hartas pārkāpumu, kas izriet no tā, ka Lēmumā 02/2020 *ACER* nebija pamatojusi savu nostāju par labu vienotai juridiskai struktūrai, nevis PSO konsorcijs, lai pildītu visas funkcijas, kuras vajadzīgas *aFRR* platformas darbībai. Minētās valdes objektivitātes trūkums šajā ziņā izrietot no tā, ka tā nav izvērtējusi 60 miljonu EUR ietaupījumu sociālās aizsardzības jomā, uz kuru atsaucās A grupa, lai pamatotu PSO konsorcijs izvēli. Piektkārt, Apelācijas valdes objektivitātes trūkums izrietot arī no tā, ka tā ir maldinoši atsaukusies uz Regulā 2019/942 paredzētā reglamentējošā procesa apgalvoto “augšupējo” raksturu, lai Lēmumam 02/2020 nepiemērotu pilnīgu juridisku pārbaudi.

- 157 *ACER* apstrīd prasītāju argumentus un lūdz šo iebildumu noraidīt.
- 158 Iesākumā jāatgādina, ka Hartas, kurai saskaņā ar LES 6. panta 1. punktu ir tāds pats juridiskais spēks kā Līgumiem, 41. pantā ir nostiprinātas tiesības uz labu pārvaldību. Šīs tiesības atbilstoši Hartas 41. panta 1. punktam tostarp nozīmē, ka ikvienai personai ir tiesības uz jautājumu objektīvu izskatīšanu Savienības iestādēs, struktūrās un organizācijās (spriedums, 2021. gada 20. oktobris, *Kerstens/Komisija*, T-220/20, EU:T:2021:716, 32. punkts).
- 159 Kā izriet no judikatūras administrācijai saskaņā ar labas pārvaldības principu ir rūpīgi un objektīvi jāpārbauda visa tās izskatāmās lietas informācija un jāapkopo visi tās novērtējuma brīvības izmantošanai nepieciešamie faktiskie un tiesiskie apstākļi, kā arī jānodrošina tās īstenoto procedūru pareiza norise un efektivitāte (skat. spriedumu, 2021. gada 20. oktobris, *Kerstens/Komisija*, T-220/20, EU:T:2021:716, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 160 Tāpat jāatgādina, ka objektivitātes prasība ietver, no vienas puses, subjektīvo objektivitāti tādā nozīmē, ka nevienam iestādes, struktūras vai organizācijas loceklim, kas ir atbildīgs par lietu, nedrīkst pastāvēt personīgs pieņēmums vai aizspriedumi, un, no otras puses, objektīvo objektivitāti, tādā nozīmē, ka iestādei ir jāsniedz pietiekamas garantijas, lai varētu tikt izslēgtas jebkādas leģitīmas šaubas (skat. spriedumu, 2021. gada 20. oktobris, *Kerstens/Komisija*, T-220/20, EU:T:2021:716, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 161 Apelācijas valde tika izveidota *ACER*, lai saskaņā ar Regulas 2019/942 28. panta 4. punktu, uzklaut lietās dalībniekus, lemtu pēc būtības par pieņemamām apelācijām, kas iesniegtas par *ACER* lēmumiem.

- 162 Kā paredzēts Regulas 2019/942 34. apsvērumā Apelācijas valde ietilpst *ACER* sastāvā, bet ir neatkarīga no tās administratīvās un regulatīvās struktūras.
- 163 Tādēļ Regulas 2019/942 26. panta 2. punktā ir noteikts, ka Apelācijas valdes locekļi lēmumu pieņemšanā ir neatkarīgi un tos nesaista nekādi norādījumi. Viņu pienākumu pildīšana *ACER* vai iespēja atlaist tos no amata ir reglamentēta tā, lai garantētu viņu neatkarību.
- 164 Šajā lietā prasītājas nav pierādījušas, ka Apelācijas valde ir pārkāpusi neatkarības, objektivitātes un rūpīgas izskatīšanas principus, pieņemot apstrīdēto lēmumu, kas būtībā attiecās uz jautājumu, vai, ņemot vērā tajā izvirzītos lietas dalībnieku argumentus, Lēmums 02/2020 un strīdīgais *aFRRIF* bija pamatoti un, it īpaši, vai tie varēja balstīties uz divkāršu konstatējumu, ka jaudas pārvade ir *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija un ka – ja attiecībā uz šo platformu PSO izvēlētos, ka šo funkciju pilda cita struktūra, kas nav tā struktūra, kura pilda aktivizācijas optimizēšanu un PSO–PSO norēķinus, – esot jāievēro Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkta otrajā teikumā paredzētās papildu prasības.
- 165 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka Apelācijas valde tajā ir centusies atbildēt uz jautājumu, vai un ar kādiem nosacījumiem PSO galu galā piedāvātais *aFRRIF*, ņemot vērā PSO paziņoto informāciju par sākotnējo *aFRRIF* priekšlikumu *ACER* apspriešanās ar VRI un PSO stadijā atbilstoši Regulas 2019/942 6. panta 11. punktam un it īpaši ņemot vērā secīgos *aFRRIF* priekšlikumus, ko tai iesniedza PSO, ir vai būtu atbilstošs Regulai 2017/2195 un Komisijas Regulai (ES) 2017/1485 (2017. gada 2. augusts), ar ko izveido elektroenerģijas pārvades sistēmas darbības vadlīnijas (OV 2017, L 220, 1. lpp.), kā arī pārējam piemērojamam tiesiskajam regulējumam.
- 166 Šajā kontekstā no lietas materiāliem neizriet, ka Apelācijas valde kopumā vai it īpaši kāds no tās locekļiem ir izrādījuši personīgu pieņēmumu vai aizspriedumus, kas tiem ir licis neievērot PSO iesniegtā *aFRRIF* priekšlikuma atbilstības piemērojamajam tiesiskajam regulējumam pārbaudi, vai ka tie šajā ziņā pēc apspriešanās ar VRI un PSO nav lēmuši neatkarīgi. Tāpat no lietas materiāliem neizriet, ka ietvars, kurā Apelācijas valde ir pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, nesniedza pietiekamas garantijas, lai šajā ziņā izslēgtu jebkādas legītimas šaubas par tās objektivitāti vai tās neatkarību.
- 167 Prasītāju izvirzītie argumenti Vispārējā tiesā šo konstatējumu neliek apšaubīt.
- 168 Pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, Apelācijas valde nav centusies apstrīdētajā lēmumā slēpt *ACER* nelikumīgu rīcību, kas izpaudusies kā pienākuma noteikšana PSO strīdīgajā *aFRRIF* ņemt vērā funkciju, proti, jaudas pārvadi, kas ar piemērojamo tiesisko regulējumu neesot bijusi vajadzīga *aFRR* platformas darbībai. Apstrīdētajā lēmumā tā ir tikai uzskatījusi, ka pretēji tam, ko tajā apgalvoja prasītājas, jaudas pārvade ir jākvalificē par *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta c) un e) apakšpunkta izpratnē, kuras ņemšanu vērā *aFRRIF* bija lūgušas arī VRI un kura turklāt tika iekļauta PSO iesniegtajā otrajā un trešajā *aFRRIF* priekšlikumā. Turpinājumā Apelācijas valde no tā izdarīja secinājumus savā vērtējumā par jautājumu, vai Lēmumā 02/2020 un strīdīgajā *aFRRIF* *ACER* tā pamatoti varēja uzskatīt, ka gadījumā, ja PSO uzticētu šīs funkcijas pildīšanu citai struktūrai, kas nav tā, kura *aFRR* platformas vadībā pilda aktivizācijas optimizēšanu un PSO–PSO norēķinus, esot jāievēro Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta c) un e) apakšpunktā paredzētās papildu prasības. Ar to, ka Apelācijas valde, iespējams, varēja kļūdoties, Vispārējās tiesas kontrolē interpretējot piemērojamo tiesisko regulējumu, nepietiek, lai uzskatītu, ka tā bija subjektīva vai nebija neatkarīga sava lēmuma pieņemšanā.

- 169 Tāpat Apelācijas valdes konstatējums apstrīdētajā lēmumā, ka fakts, ka *ACER* nav organizējusi apspriešanos ar PSO laikā starp trešā grozītā *aFRRIF* priekšlikuma saņemšanu 2019. gada 18. decembrī un Lēmuma 02/2020, kas pieņemts 2020. gada 24. janvārī, galīgās versijas sagatavošanu pamatoja termiņš, kāds bija noteikts *ACER*, lai pieņemtu tās lēmumu, nekādā veidā nenorāda uz minētās valdes objektivitātes vai neatkarības trūkumu. Tas pauž tikai to, ka šī valde ņēma vērā objektīvu faktu, proti, ka sešu mēnešu termiņš pēc iesniegšanas, kas noteikts *ACER*, lai tā pieņemtu savu lēmumu, saskaņā ar Regulas 2019/942 6. panta 12. punktu beidzās 2020. gada 24. janvārī.
- 170 Turklāt Apelācijas valdes konstatējums apstrīdētajā lēmumā, ka procedūrā, kurā pieņemts Lēmums 02/2020, *ACER* rīkojās sadarbības un labas ticības garā, ņemot vērā ierobežoto ietvaru, it īpaši termiņu, kādā tai bija jāpieņem šis lēmums (skat. šī sprieduma 169. punktu), norāda nevis uz minētās valdes objektivitātes vai neatkarības trūkumu, bet gan uz to, ka tā ņēma vērā objektīvus faktus, kas liecina, ka *ACER* pielika pūles, lai ņemtu vērā visu PSO vēlmes pat tad, ja pēdējo minēto vēlamie risinājumi tai nelikās ideāli. Tādējādi Apelācijas valde izvirzīja apsvērumus, kuri ļauj saprast – tas, ka *ACER* ņēma vērā, ka jaudas pārvades funkcijas piemērošana un struktūras iecelšana tās pildīšanai tiek atlikta uz diviem gadiem, liecināja par tās vēlēšanos dot laiku PSO, lai tie atbilstoši koordinētai un centralizētai pieejai starpplatformu līmenī noregulētu pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgas atjaunināšanas procesu, kas ir jaudas pārvades funkcijas pamatā.
- 171 Piedevām Apelācijas valdes konstatējums apstrīdētajā lēmumā, ka procedūrā, kurā tika pieņemts Lēmums 02/2020, PSO apspriešanās stadijā pirms šī lēmuma pieņemšanas nebija iebilduši pret to, ka *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas pilda struktūra, ko veido vienota vienība, arī ir objektīvs fakts. Prasītājas minētās stadijas laikā neatsaucās ne uz vienu PSO apsvērumu fragmentu, it īpaši uz Lēmuma 02/2020 II pielikuma fragmentu, kas šādu konstatējumu esot atspēkojis. Tas vien, ka Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā ir ņēmusi vērā objektīvu faktu, nenorāda uz tās objektivitātes vai neatkarības trūkumu.
- 172 Ciktāl prasītājas būtībā pārmet Apelācijas valdei, ka tā nav pārbaudījusi, vai Lēmumā 02/2020 *ACER* ir pamatojusi savu izvēli par labu struktūrai, kuru veido vienota vienība, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, un tās noraidījumu attiecībā uz struktūru, kas ir konsorcijs, ir jākonstatē, ka – kā Apelācijas valde ir pamatoti norādījusi apstrīdētajā lēmumā – no lietas materiāliem neizriet, ka konkrētā brīdī *ACER* noteica pienākumu PSO izmantot struktūru, kuru veido vienota vienība, vai liedza izmantot struktūru, kas ir konsorcijs. *ACER* tikai izdarīja secinājumus, kuri tās ieskatā izrietēja no pastāvošā tiesiskā regulējuma piemērošanas izvēlēm, ko PSO izdarījuši to sākotnējā *aFRRIF* priekšlikumā, ņemot vērā PSO nostājas attīstību dažādajās šī priekšlikuma secīgajās versijās, kuras tai iesniegtas. Šādā kontekstā tā it īpaši vērsa uzmanību, ka tad, ja PSO izvēlēties konsorcijs struktūru, kurai nav juridiskas personas statusa, runa būšot par vairāku vienību struktūru, ko veidos dažādi PSO, kuri ir konsorcijs dalībnieki, nevis par struktūru, ko veido vienota vienība, līdz ar to minētajai struktūrai būšot jāatbilst Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkta otrajā teikumā paredzētajām papildu prasībām, un tas sākotnējā *aFRRIF* priekšlikumā nebija norādīts. Tā arī atgādināja savu nostāju, atbilstoši kurai šīs pašas prasības būšot jāievēro, ja PSO galu galā izvēlēties uzticēt dažādās *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas vairākām vienībām. Tādēļ šis prasītāju arguments neatbilst faktiem.

- 173 Visbeidzot, faktiem neatbilst arī prasītāju arguments, ka būtībā Apelācijas valde ir izgudrojusi jēdzienu “augšupējs lēmumpieņemšanas process”, lai nepakļautu ACER rīcību juridiskai pārbaudei. Kā konstatēts šī sprieduma 54. punktā, prasītāju apgalvojums – tas, ka Apelācijas valde apzīmē lēmumpieņemšanas procesu kā “augšupēju”, ir prettiesiski, jo šis apzīmējums neesot balstīts uz juridisku pamatu piemērojamajā tiesiskajā regulējumā, – nav lietderīgs.
- 174 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, iebildums par neatkarības, objektivitātes un rūpīgas izskatīšanas principu pārkāpumu ir jānoraida pilnībā.

– *Par tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu*

- 175 A grupa pārmet Apelācijas valdei, ka tā apstrīdētajā lēmumā ir apstiprinājusi lēmumu, ar kuru noraidīts izpaušanas pieprasījums, kas pieņemts, pārkāpjot tiesības, kādas tai piešķirtas ar Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kā arī tās tiesības uz aizstāvību. Lēmuma, ar kuru noraidīts izpaušanas pieprasījums, pamatojums, kā rezumēts apstrīdētā lēmuma 274.–284. punktā, esot bijis sekojošs – pirmkārt, tā kā ACER nelūdza Apelācijas valdi piemērot konfidencialitāti sava iebildumu raksta pielikumiem, A grupai esot bijusi piekļuve pilnīgai informācijai par dokumentiem, ar kuriem ACER un PSO apmainījušies pirms Lēmuma 02/2020 pieņemšanas, un, otrkārt, lai arī bija piemērojamas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 45, 43. lpp.) 4. panta 3. punkta normas un tā kā nebija sevišķi svarīgu sabiedrības interešu, kas pamato šo publiskošanu, A grupa neesot pierādījusi šādas izpaušanas nepieciešamību, lai izmantotu savas tiesības uz aizstāvību, un dokumenti, kuru izpaušana tika lūgta, neesot bijuši pietiekami nozīmīgi salīdzinājumā ar argumentiem, ko tā izvirzīja Apelācijas valdē.
- 176 Pirmkārt, A grupa uzskata, ka tās tiesību ievērošana nevar būt atkarīga no ACER lēmuma pievienot vai nepievienot dokumentus, uz kuriem attiecas izpaušanas pieprasījums, sava Apelācijas valdē iesniegtā iebildumu raksta pielikumā. Otrkārt, tā atgādina, ka tiesības piekļūt lietas materiāliem, kādas paredzētas Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ar kuru vienīgo bija pamatots izpaušanas pieprasījums, ir nošķirtas un neatkarīgas no tiesībām piekļūt dokumentiem, kas paredzētas Regulā Nr. 1049/2001. Saskaņā ar judikatūru šīs tiesības nevar nedz apmierināt, selektīvi izpaužot attiecīgos dokumentus, nedz izvērtēt, ņemot vērā izpaušanas pieprasījuma pamatotību. Treškārt, Apelācijas valde tai esot nepamatoti un katrā ziņā kļūdaini pārmetusi, ka tā nav paskaidrojusi, kādēļ bija nepieciešama piekļuve attiecīgajiem dokumentiem, lai izmantotu tās tiesības uz aizstāvību. Ceturtkārt, minētajiem dokumentiem esot bijusi nozīme Apelācijas valdē, jo tiesas sēdē minētā valde esot uzdevusi ACER jautājumu, kas tieši saistīts ar to saturu, un apstrīdētajā lēmumā tā esot balstījies uz minēto saturu, lai noraidītu to apelāciju. Šis tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpums esot nelabvēlīgi ietekmējis apstrīdētā lēmuma saturu, it īpaši attiecībā uz jautājumu par to, vai jaudas pārvades funkcija bija jāiekļauj funkcijās, kādas vajadzīgas aFRR platformas darbībai, un vai Regulatoru valde bija atbalstījusi ACER nostāju par labu vienotai juridiskai vienībai, lai pildītu visas šīs funkcijas.
- 177 ACER apstrīd A grupas argumentus un lūdz noraidīt šo iebildumu.
- 178 Vispirms jānorāda, ka apelācijas, ko A grupa iesniegusi Apelācijas valdē atbilstoši Regulas 2019/942 28. pantam, 161. punkta d) apakšpunktā formulētā pieprasījuma mērķis bija panākt, lai minētā valde pieņem procesuālu līdzekli atbilstoši tās Reglamenta 20. panta 3. punkta d) apakšpunktam, kas attiecas uz strīdīgo dokumentu konfidenciālo versiju iesniegšanu (skat. šī sprieduma 16. punktu), ko šī grupa uzskatīja par lietderīgu tajā pašā valdē uzsāktajā procesā par

- Lēmumu 02/2020. Lēmums par neizpaušanu tādēļ ir jāvērtē kā lēmums, ko pieņēmis Apelācijas valdes priekšsēdētājs, rīkojoties šīs valdes vārdā, un kas attiecas uz šī lūgtā procesuālā līdzekļa noraidīšanu.
- 179 Strīdīgie dokumenti bija saistīti ar normatīvo procedūru, kurā iesaistīti PSO, VRI un ACER un kurā pieņemts Lēmums 02/2020 un tā pielikumā pievienotā *aFRR* metodika.
- 180 No tā izriet, ka pieprasījums, ko A grupa adresēja Apelācijas valdei, nebija nedz lūgums piekļūt šajā valdē uzsāktā procesa lietas materiāliem Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, nedz lūgums piekļūt dokumentiem Hartas 42. panta un Regulas Nr. 1049/2001 izpratnē.
- 181 Ņemot vērā Apelācijas valdes Lēmuma Nr. 1-2011, tā redakcijā pēc 2019. gada 5. oktobra grozījumiem, ar ko nosaka ACER Apelācijas valdes organizatoriskos un procesuālos noteikumus, 20. panta tekstu un judikatūras, kas piemērojama pieteikumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem vai pierādījumu savākšanas pasākumiem, kuri adresēti Vispārējai tiesai tajā uzsāktajos procesos, piemērošanu pēc analogijas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1998. gada 17. decembris, *Baustahlgewebe*/Komisija, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 90.–93. punkts, un 2010. gada 12. maijs, Komisija/*Meierhofer*, T-560/08 P, EU:T:2010:192, 61. punkts), ir jākonstatē, ka, lai ļautu šai pašai valdei, kuru pārstāv tās priekšsēdētājs, noteikt, vai šāda iesniegšana ir lietderīga tajā uzsāktās procedūras efektīvai norisei, A grupai savā pieprasījumā ne tikai bija jāidentificē prasītie dokumenti, bet arī jāsniedz Apelācijas valdei minimāla informācija, kas apliecina šo dokumentu lietderību šajā procesā. Nepieciešamība pieņemt prasīto procesuālo līdzekli, vajadzības gadījumā atceļot strīdīgo dokumentu konfidencialitāti attiecībā pret A grupu, bija jāvērtē Apelācijas valdei, kuru pārstāv tās priekšsēdētājs, jo minētā grupa attiecīgā gadījumā var apstrīdēt šo vērtējumu tādā prasībā, kas celta Vispārējā tiesā atbilstoši Regulas 2019/942 29. pantam par lēmumu, kurš pieņemts procedūrā, proti, procedūrā par apstrīdēto lēmumu, ja tā uzskatītu, ka prasītā procesuālā līdzekļa nepieņemšana ir ietekmējusi minētā lēmuma saturu.
- 182 Tādējādi, Apelācijas valde, kuru pārstāv tās priekšsēdētājs, varēja tiesiski pieņemt neizpaušanas lēmumu vienīgi ar pamatojumu, kas izklāstīts minētā lēmuma 9. un 10. punktā un kas atkārtoti norādīts apstrīdētā lēmuma 281. un 282. punktā, ka A grupa, lai pamatotu savu procesuālā līdzekļa pieprasījumu, nebija tai iesniegusi minimālu informāciju, kas apliecinātu strīdīgo dokumentu lietderību attiecīgās procedūras vajadzībām, kā tas būtu bijis vajadzīgs, lai minētā valde varētu apmierināt tās pieprasījumu.
- 183 A grupa tomēr iebilst, ka strīdīgo dokumentu lietderību Apelācijas valdē uzsāktās procedūras vajadzībām tā ir pamatojusi apelācijas, ko tā tajā iesniedza, 76. un 157. punktā.
- 184 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka minētās apelācijas 76. punktā, kas attiecas uz A grupas izvirzīto trešo pamatu, tā nav paskaidrojusi, kādā veidā iespējamā vērtējuma, kuru ACER veikusi atbilstoši Regulas 2017/2195 21. panta 5. punktam un kura mērķis ir noteikt, vai un kā PSO varētu īstenot izmaksu un ieguvumu analīzi, kas nepieciešama, lai pamatotu *aFRR* metodikas 12. panta 2. punktā prasīto grozījumu, kopija esot bijusi nepieciešama, lai lemtu par šo pamatu, kura mērķis galvenokārt bija likt konstatēt, ka ACER ir pārkāpusi Regulas 2017/2195 10. pantu un 21. panta 5. punktu, pārsniedzot savas kompetences robežas, jo tā noteica pienākumu PSO tai iesniegt *aFRR* metodikas grozījumu priekšlikumu, un atbilstoši Regulas 2019/942 6. panta 10. punktam vai Regulas 2017/2195 5. panta 7. punktam tai neesot bijis pilnvaru darīt. Kā

neizpaušanas lēmuma 12. punktā pamatoti ir norādījusi Apelācijas valde, kuru pārstāv tās priekšsēdētājs, tam, ka pastāv dokuments, kura izpaušana tikusi prasīta, nav nozīmes, lai šajā ziņā vērtētu ACER kompetenci, ņemot vērā piemērojamo tiesisko regulējumu.

- 185 Otrkārt, Apelācijas valdē iesniegtās apelācijas 157. punktā, kas attiecas uz šajā prasībā izvirzīto septīto pamatu, lasot to kopsakarā ar pirmo līdz trešo pamatu, A grupa nav paskaidrojusi, kādā veidā iespējamo veidlapu, kas satur Regulatoru valdes un ACER atzinumus par Lēmumu 02/2020 un tā pielikumā pievienoto *aFRR* metodiku pirms to pieņemšanas, kura ļauj, kā norāda A grupa, uzzināt ACER notikušo apspriežu, kas uz to attiecās, saturu un tvērumu, kopija esot bijusi nepieciešama, lai lemtu par apelācijas septīto pamatu, kura mērķis galvenokārt bijis likt konstatēt, ka ACER ir pārkāpusi Regulas 2019/942 6. panta 11. punktu un 14. panta 6. punktu, kā arī Hartas 41. punktu, pietiekami neapspriežoties ar attiecīgajiem PSO un VRI pirms Lēmuma 02/2020 un tā pielikumā pievienotās *aFRR* metodikas pieņemšanas un pietiekami nepamatojot pēdējo minēto lēmumu.
- 186 Līdz ar to šīs lietas apstākļos Apelācijas valdei, kuru pārstāv tās priekšsēdētājs, saskaņā ar tās Reglamenta 20. panta 3. punkta d) apakšpunktu bija pamats neapmierināt A grupas pieprasījumu iesniegt strīdīgos dokumentus, ko tā izteikusi šajā pašā valdē iesniegtās apelācijas 161. punkta d) apakšpunktā.
- 187 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, iebildums par “tiesību piekļūt lietas materiāliem” apgalvoto pārkāpumu ir jānoraida pilnībā.

– *Par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu*

- 188 A grupa apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Apelācijas valde vairākos aspektos ir pārkāpusi tai noteikto pienākumu norādīt pamatojumu. Pirmkārt, tā neesot pietiekami pamatojusi tā iebilduma noraidīšanu, kas izvirzīts tajā iesniegtās apelācijas sestajā pamatā un attiecās uz to, ka ACER ir pārkāpusi samērīguma principu, ciktāl Lēmumā 02/2020 tā esot noteikusi pienākumu PSO iecelt vienotu juridisku vienību, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, tostarp jaudas pārvadi, lai gan šī prasība neesot bijusi ne nepieciešama, ne adekvāta, lai sasniegtu Regulas 2017/2195 3. pantā izklāstītos mērķus. Otrkārt, Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 245.–262. punktā neesot pārbaudījusi un *a fortiori* pamatojusi – pretēji tās apgalvojumiem – faktu, ka tā ir noraidījusi galveno argumentu, kas izvirzīts tajā iesniegtās apelācijas otrā pamata pamatojumam, par to, ka ACER pēc PSO iesniegtā trešā grozītā *aFRRIF* priekšlikuma ieviesa būtisku grozījumu, iekļaujot jaudas pārvades funkciju strīdīgā *aFRRIF* 12. panta 2. punktā, par kuru neesot notikusi apspriešanās ar minētajiem PSO un kurš neesot bijis ietverts ACER lēmuma projekta galīgajā versijā.
- 189 ACER apstrīd A grupas argumentus un lūdz noraidīt šo iebildumu.
- 190 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu administrācijai ir pienākums pamatot savus lēmumus.
- 191 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka arī LESD 296. panta otrajā daļā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tam ir skaidri un nepārprotami jāatklāj iestādes, kas ir pieņēmusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt pieņemtā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt savu pārbaudi. Prasība norādīt pamatojumu ir jāizvērtē, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus, it īpaši tiesību akta saturu, norādītā pamatojuma iedabu un tiesību akta adresātu vai citu ar šo tiesību aktu tieši un

individuāli skarto personu intereses saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu precizēti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta otrās daļas prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumu, 2017. gada 29. jūnijs, *E-Control/ACER*, T-63/16, nav publicēts, EU:T:2017:456, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 192 Tomēr Apelācijas valdei nevar pieprasīt sniegt izklāstu, kurā izsmeltoši viens pēc otra būtu aplūkoti visi tajā paustie lietas dalībnieku argumenti. Pamatojums līdz ar to var būt netiešs ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kuru dēļ ticis pieņemts Apelācijas valdes lēmums, un kompetentajai tiesai – gūt pietiekamu informāciju savas pārbaudes veikšanai (skat. spriedumu, 2017. gada 29. jūnijs, *E-Control/ACER*, T-63/16, nav publicēts, EU:T:2017:456, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 193 Ņemot vērā šo judikatūru, pirmkārt, ir jānoraida A grupas iebildums, ka Apelācijas valde ir noraidījusi iebildumu par to, ka *ACER* ir pārkāpusi samērīguma principu, nepaskaidrojot, kā prasība iecelt struktūru, ko veido vienota vienība, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, iekļaujot jaudas pārvadi, būtu piemērota, lai sasniegtu izvirzītos mērķus. Galvenokārt Apelācijas valde atspēkoja, ka *ACER* ir *PSO* uzspiedusi struktūru, ko veido vienota vienība, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas. Pakārtoti tā ir norādījusi, ka *ACER* nevarēja apstiprināt *aFRR* metodiku, kura tās ieskatā neesot bijusi atbilstoša piemērojamajam tiesiskajam regulējumam, un ka bija nepieciešams un samērīgi, ka tā savā lēmumā norāda šādas atbilstības nosacījumus. Šis pamatojums bija pietiekams, lai ļautu A grupai saprast gan galveno, gan pakārtoto argumentāciju, ar kuru Apelācijas valde pamatoja, ka apstrīdētajā lēmumā tā noraidīja iebildumu par to, ka *ACER* ir pārkāpusi samērīguma principu, un lai attiecīgā gadījumā to apstrīdētu Vispārējā tiesā. Turklāt pamatojums bija pietiekams, lai ļautu Vispārējai tiesai attiecīgā gadījumā pārbaudīt šādas noraidīšanas pamatotību. Šajā kontekstā A grupa nevar pārmest Apelācijas valdei, ka tā nav atbildējusi uz visiem argumentiem, ko tā tajā izvirzījusi.
- 194 Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumu par pamatojuma trūkumu iebildumu noraidīšanai, ka *ACER* bija izdarījusi būtisku grozījumu strīdīgā *aFRRIF* 12. panta 2. punkta formulējumā salīdzinājumā ar 2019. gada 20. decembra lēmuma projekta galīgo versiju un iekļāvusi tajā jaudas pārvadi kā *aFRR* platformas darbībai vajadzīgu funkciju, neapspriežoties par šo grozījumu ar *PSO*, no konteksta, kurā pieņemts Lēmums 02/2020, un it īpaši no *ACER* atbildēm uz *PSO* otro un trešo *aFRRIF* priekšlikumu izriet, ka *PSO* nevarēja nezināt, ka *ACER* ieskatā, pirmām kārtām, jaudas pārvade ir *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija un, otrām kārtām, ja visas šīs platformas darbībai vajadzīgās funkcijas pildītu vairākas struktūras, būtu jāievēro Regulas 2017/2195 21. panta 3. punkta e) apakšpunkta otrajā teikumā paredzētās papildu prasības.
- 195 Tādējādi *PSO* apzināti atteicās savā trešajā grozītajā *aFRRIF* priekšlikumā ņemt vērā *ACER* vēlmes šajā ziņā, jo, kā izriet no šīs prasības, daži no tiem nepiekrita tās viedoklim par prasībām, kādas esot izrietējušas no šo lietu reglamentējošā tiesiskā regulējuma piemērošanas. Tieši šādā kontekstā apstrīdētajā lēmumā Apelācijas valde, lai atbildētu uz A grupas iebildumu, ka nav notikusi apspriešanās ar *PSO* par būtisku *aFRR* metodikas grozījumu, kuru *ACER* ieviesusi pēdējā brīdī, norādīja, ka jautājums, uz kuru attiecas šis grozījums, apspriešanās stadijā starp *ACER* un *PSO* ir bijis centrālais apspriešanās temats un ka *PSO* ir pilnībā varējuši apmainīties viedokļiem ar *ACER* par tās nostājām, bet ka, ņemot vērā termiņa ierobežojumus, kas iegrožoja tās lēmumpieņemšanas pilnvaras, *ACER* beigās ir pieņēmusi strīdīgo *aFRRIF*, norādot, pie kādiem nosacījumiem tās izvēles, kuras *PSO* izdarīs attiecībā uz struktūru, kas pildīs jaudas pārvades funkciju, būs atbilstošas piemērojamajam tiesiskajam regulējumam.

- 196 Ņemot vērā kontekstu, kādā tas tika sniegts, šis pamatojums šajā lietā bija pietiekams, lai ļautu A grupai saprast iemeslus, kuru dēļ apstrīdētajā lēmumā Apelācijas valde noraidīja tās iebildumu, un lai attiecīgā gadījumā tos pārsūdzētu Vispārējā tiesā. Turklāt, tas bija pietiekams, lai ļautu Vispārējai tiesai attiecīgā gadījumā pārbaudīt šādas noraidīšanas pamatotību.
- 197 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, iebildums par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu ir jānoraida pilnībā.

– *Par Apelācijas valdes pienākuma veikt ACER lēmumu pilnīgu pārbaudi neizpildi*

- 198 Prasītājas pārmet Apelācijas valdei, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu apstrīdētajā lēmumā, jo nav veikusi Lēmuma 02/2020 pilnīgu pārbaudi, ņemot vērā pamatu, kuru tās izvirzīja par Regulas 2017/2195 21. panta pārkāpumu, kas izriet no tā, ka ACER esot likusi PSO iecelt vienotu juridisku struktūru, lai pildītu *aFRR* platformas darbībai vajadzīgās funkcijas, tostarp jaudas pārvades funkciju. No 2020. gada 18. novembra sprieduma *Aquind/ACER* (T-735/18, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2020:542, 69. un 70. punkts) izrietot, ka Apelācijas valdei ir jāveic ACER lēmumu pilnīga pārbaude. Lai arī apstrīdētā lēmuma 168. punktā Apelācijas valde esot skaidri norādījusi, ka tai atbilstoši tās lēmumpieņemšanas praksei jāveic pilnīga pārbaude par tiesību jautājumu, kuru izvirzījušas prasītājas, tā esot veikusi ierobežotu pārbaudi, kā izrietot no šī paša lēmuma 81. zemsvītras piezīmes. Praksē ACER neesot pierādījusi, ka Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā ir veikusi Lēmuma 02/2020 pilnīgu pārbaudi.
- 199 ACER apstrīd prasītāju izvirzītos argumentus un lūdz noraidīt šo iebildumu.
- 200 Ir taisnība, kā norāda prasītājas, ka apstrīdētā lēmuma 81. zemsvītras piezīmes, kā arī minētā lēmuma 192. punkta saturs liek noprast, ka Apelācijas valde atbilstoši savai tā laika lēmumpieņemšanas praksei, pilnīgu pārbaudi veica tikai par ACER juridiskajiem vērtējumiem tās Lēmumā 02/2020, bet ierobežotu pārbaudi, kas aprobežojās ar acīmredzamu kļūdu meklēšanu, veica attiecībā uz sarežģītiem tehniskiem faktu vērtējumiem, šajā ziņā atzīstot, ka ACER ir zināma novērtējuma brīvība.
- 201 No 2020. gada 18. novembra sprieduma *Aquind/ACER* (T-735/18, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2020:542) 69. punkta izriet, ka Apelācijas valdes veikta pārbaude par sarežģītiem tehniskiem un ekonomiskiem vērtējumiem, kas ietverti ACER lēmumā, nav jāaprobežo tikai ar pārbaudi par acīmredzamas kļūdas vērtējumā esamību. Gluži pretēji, pamatojoties uz savu locekļu ekspertzināšanām, minētajai valdei ir jāpārbauda, vai prasītājas izvirzītie argumenti var pierādīt, ka apsvērumos, ar kuriem ir pamatots minētais ACER lēmums, ir pieļautas kļūdas.
- 202 Tādējādi, kā pamatoti uzsver prasītājas, Apelācijas valdei apstrīdētajā lēmumā bija jāveic Lēmuma 02/2020 pilnīga pārbaude.
- 203 Tomēr no apstrīdētā lēmuma rūpīga vērtējuma izriet, ka Apelācijas valde tajā galvenokārt ir pārbaudījusi Lēmumā 02/2020 ACER veiktos juridiskos vērtējumus, par kuriem tā ir veikusi pilnīgu pārbaudi.
- 204 Turklāt retos gadījumos, kā apstrīdētā lēmuma 192. punktā, kad tai bija jāpārbauda sarežģīti tehniski vērtējumi, Apelācijas valde praktiski veica pārbaudi, kas pārsniedz vienkāršu ierobežotu pārbaudi tādējādi, ka faktiski tā izpildīja savus pienākumus attiecībā uz tādas pārbaudes intensitāti, kāda tai bija jāveic par Lēmumu 02/2020. Attiecīgajā punktā Apelācijas valde pēc tam, kad tā bija norādījusi, ka runa ir par sarežģītu tehnisku vērtējumu, kura veikšanai ACER ir

novērtējuma brīvība, tomēr pārbaudīja, vai tā varēja pamatoti secināt, ka pieejamās starpzonu pārvades jaudas pastāvīgas atjaunināšanas process centralizēti vai necentralizēti – no tehniskā viedokļa raugoties – ir *aFRR* platformas darbībai vajadzīga funkcija.

205 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, iebildums par Apelācijas valdes pienākuma veikt *ACER* lēmumu pilnīgu pārbaudi neizpildi ir jānoraida pilnībā.

– *Par to, ka Apelācijas valde ir pieļāvusi tajā izvirzīto pamatu interpretācijas kļūdu un veikusi to nepietiekamu pārbaudi*

206 A grupa pārmet, ka Apelācijas valde apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini interpretējusi un nepietiekami pārbaudījusi pamatus, ko tā tajā izvirzījusi. Pirmkārt, Apelācijas valde esot pārbaudījusi tajā iesniegto apelāciju, nesaprotot šīs apelācijas tvērumu un priekšmetu. Tādējādi, pretēji tam, ko Apelācijas valde apgalvojot apstrīdētā lēmuma 76., 141. un 181. punktā, A grupa esot apstrīdējusi Lēmuma 02/202 67.–77. apsvērumā minētos faktus un iesniegusi apelāciju par strīdīgā *aFRRIF* 6. panta 4. punktu un 4. panta 6. punktu. Turklāt apstrīdētā lēmuma 67.–77. punktā Apelācijas valde esot nevis izklāstījusi faktus, bet rezumējusi *ACER* nostāju. Attiecībā uz Apelācijas valdes kļūdām, kuras esot izlabotas ar labojumu, kas pievienots šīs lietas materiāliem, prasītājas ar dokumentiem, kuri iesniegti Apelācijas valdes kancelejā un pievienoti šīs lietas materiāliem, esot apstrīdējušas, ka runa ir par vienkāršām rakstības kļūdām, nevis par kļūdām pēc būtības. Otrkārt, A grupa kritizē Apelācijas valdi par to, ka tā nav izdarījusi secinājumus, kādi izriet no trešā pamata, ko tā tajā izvirzījusi, vērtējuma. Tā kā tā bija konstatējusi, ka strīdīgā *aFRRIF* 12. panta 2. punktā paredzēto pienākumu bija noteikusi *ACER*, nevis tas tieši izrietēja no Regulas 2017/2195, tai būtu bijis jāapmierina šis pamats vai arī pretējā gadījumā jāizklāsta iemesli, kuru dēļ, neraugoties uz attiecīgo tiesību normu formulējumu, *ACER* nebija pārsniegusi savas kompetences robežas.

207 *ACER* apstrīd A grupas argumentus un lūdz noraidīt šo iebildumu.

208 Attiecībā uz A grupas pārmetumu, ka Apelācijas valde nav sapratusi apelācijas, ko tā tajā iesniegusi, tvērumu un priekšmetu, ir jānorāda – ir taisnība, ka apstrīdētajā lēmumā minētā valde ir pieļāvusi atsevišķas kļūdas vai neprecizitātes.

209 Pirmām kārtām, ir taisnība, ka – turklāt *ACER* to atzīst iebildumu raksta 219. punktā – Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 141. un 181. punktā ir kļūdaini norādījusi, ka A grupa minētajā valdē nebija apstrīdējusi strīdīgā *aFRRIF* 6. panta 4. punkta un 4. panta 6. punkta tiesiskumu.

210 Otrām kārtām, ir taisnība, ka Apelācijas valde apstrīdētā lēmuma 76. punktā vispirms norādīja, ka A grupa valdē nebija apstrīdējusi “faktus, kas norādīti [Lēmuma 02/2020] 67. [līdz] 77. [apsvērumā]” – un tas nebija precīzi –, ciktāl šajos apsvērumos vienīgi faktiska rakstura informācija tika pasniegta kopā ar tiesiskā regulējuma, kas jāpiemēro *ACER*, juridisko interpretāciju, kurai A grupa nepiekrita.

211 Tomēr, neatkarīgi no 2020. gada 21. decembra labojuma pēc šīs prasības celšanas un ņemot to vērā – un prasītājas pret to iebilst –, ir jānorāda, ka tās ne apgalvo, ne *a fortiori* pierāda, ka šīs kļūdas apstrīdētā lēmuma motīvu daļā, kuras vēlāk tika izlabotas, ir ietekmējušas minētā lēmuma rezolutīvo daļu tādējādi, ka tās nevar pamatot tā atcelšanu.

- 212 Katrā ziņā attiecībā uz kritiku, kas vērsta pret Lēmuma 02/2020 67.–77. apsvērumu, ir jāatzīmē, ka Apelācijas valde tajos ir skaidri norādījusi, ka piemērojamā tiesiskā regulējuma juridiskā interpretācija, kas tika izklāstīta, ir ACER interpretācija un ka tai piekrīt ne visas prasītājas, tādējādi A grupas formulētais iebildums neatbilst faktiem.
- 213 Kas attiecas uz A grupas kritiku, ka Apelācijas valde nav izdarījusi secinājumus, kādi izriet no tās trešā pamata, ko A grupa tajā bija iesniegusi, vērtējuma, šī kritika balstās uz argumentāciju, kura jau ir noraidīta šī sprieduma 168. punktā. To pašu iemeslu dēļ minētā kritika ir jānoraida kā nepamatota.
- 214 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, iebildums par to, ka Apelācijas valde ir pieļāvusi tajā izvirzīto pamatu interpretācijas kļūdu un veikusi to nepietiekamu pārbaudi, trešais pamats un līdz ar to šī prasība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 215 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt ACER tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Austrian Power Grid AG* un pārējās šī sprieduma pielikumā minētās prasītājas atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Papasavvas

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nõmm

Kukovec

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2023. gada 15. februārī.

[Paraksti]